

**BUTLLETÍ OFICIAL
DEL
BISBAT DE LLEIDA**

T. CXXI - N. 4 - 5 - 6

Abril - Maig - Juny 2014

Edita: Bisbat de Lleida - Dipòsit Legal: L-29-1958

Impressió: ALFAGRAF (Alfarràs)

ÍNDIX

Diòcesi

Bisbe:

Ajudant a viure	
Cartes pastorals	89
Confirmacions	
Primer trimestre	105
Decrets	
Patrimoni moble i immoble del Bisbat	106
Beat Salvi Huix Miralpeix	107
Estatuts Acadèmia Mariana	108

Vicaria General:

Consell Presbiteral	
Sessió del dia 10 de març de 2014	109

Vicaria de Pastoral:

Consell Pastoral Diocesà	
Sessió del dia 25 de novembre de 2013	112
Sessió del dia 28 de març de 2014	115

Secretaria General:

Nomenaments	118
Necrològiques	
Mn. Ramon Pociello Ardiaca	119
Mn. Martí Bravo Puy	119
Mons. Ramon Malla Call	120

Acadèmia Mariana:

Pontificia i Reial Acadèmia Bibliogràfica Mariana	
Estatuts	122

Conferència Episcopal Tarraconense

Oficina d'informació:

Comunicat de la reunió núm. 210	129
---------------------------------------	-----

Vida Diocesana

Activitats de la Diòcesi	
Segon Trimestre 2014	133

Ajudant a viure

El fonament de la nostra esperança

6 d'abril de 2014

Apropant-nos a les celebracions de la Passió, Mort i Resurrecció de Jesucrist trobo oportú que els batejats ens preguntem a fons quin serà el camí a seguir per a una purificació que sigui una veritable transformació qualitativa. Estem cridats a ser perfectes com ho és el nostre Pare Déu i no basta preparar-nos i participar en una celebració sacramental de la Penitència. Els consells i plantejaments de Jesús en l'Evangelí ens demanen anar més enllà.

És clar que rebem el perdó sacramental, però no de forma automàtica. En l'evangelí veiem que Jesús perdona, però no sense més: perdona perquè ha trobat la humilitat del cor, perquè ha trobat la veritat en l'actitud. Una veritat que està en el fons de l'ésser humà, més enllà de totes les aparences, i que només Ell sap destriar.

El Senyor llegeix en els cors, sap el que hi ha en el nostre interior i la seva mesura és la Misericòrdia. Jesús fa present al Déu que no fa accepció de persones ni jutja per aparences. Per això menja amb els publicans i els pecadores, escandalitzant als qui es creuen justos, i manifesta predilecció pels pobres i els que són menyspreats a causa de la categoria en la qual se'ls classifica. L'enviat de la Misericòrdia de Déu ha vingut a salvar i no a jutjar. El fonament de la nostra esperança és la Misericòrdia.

Apropem-nos al Senyor amb tota confiança. Ell és el Déu de la Vida, no el Déu de la mort. Vol la vida! Vol la vida del pecador i no la seva mort. Anem cap a Ell amb total confiança, però també amb voluntat de conversió. Acceptem i confessem la nostra realitat deficient sense tripijocs i agraim el perdó rebut reaccionant amb una nova manera de viure.

Sense oblidar una altra cosa que Jesús va deixar ben clara: l'alegria del cel quan un pecador es penedeix. Recordem l'alegria del pastor que troba l'ovella perduda o la de la pobra dona que troba per fi la dracma extraviada. Contemplem el goig del Pare del fill pròdig organitzant la gran festa per la tornada del seu fill. Per què no donar-li una altra vegada al nostre Senyor ocasió d'alegries semblants?

La Misericòrdia de Déu no és feblesa o simplement pietat generosa envers el pecador. És la mirada profunda d'Aquell que ens coneix a fons i veu la nostra realitat amb l'amor del Creador sobre la seva obra o del Redemptor

sobre la criatura redimida. És el que hi ha darrere de la commovedora petició del crucificat: “Pare, perdona’ls, perquè no saben el que fan!”.

Procurem fer tot el possible per viure en l’alegria de l’esperança, en la certesa de saber-se estimat i de saber-se salvat. I això, encara que estiguem cansats d’experimentar tantes vegades les mateixes limitacions o de repetir sempre les mateixes coses en la Confessió. Aquesta és la nostra veritat, que no és impediment per a tornar a començar, reprenent el camí de seguiment de Jesús, el camí de la santedat.

Quan acudim al Sagrament de la Penitència mirem-lo a Ell, no a nosaltres, conscients que anem a la trobada de l’amor misericordiós d’Aquell que, per a fer un sant, només li cal un pecador.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

Triomfar sense triomfalisme

13 d’abril de 2014

Aquest diumenge de Rams en la Passió del Senyor celebrem l’entrada triomfal de Jesús «mansoi i humil» a Jerusalem. Una entrada que podem contemplar des de diferents perspectives: des de la perspectiva dels fariseus, per als quals comença el compte enrere perquè van per ell; des de la mirada preocupada dels més amics de Jesús, admirats també que hagi complert la seva paraula i s’hagi arriscat a tornar-hi; des d’aquells grecs que, segons l’evangeli, “s’interessen” per ell; des de la gent que crida Hosanna, tot i que després demanaran la llibertat de Barrabàs; o des del mateix Jesús que pren la iniciativa conscient d’allò que significa la seva entrada a Jerusalem.

Els deixebles recobreixen amb els seus mantells les humils muntures; la gent «nombrosa» ornamenta el camí també amb mantells i rams. Aquesta entrada triomfal és un ressò de l’entrada de Salomó a Jerusalem (cfr 1Re 1). Ell és el Messies i vol donar-ho a entendre d’una manera clara i neta, encara que sense triomfalismes. Jesús busca el seu reconeixement però no des de la prepotència, ni amb aliances ambigües. La seva entrada en Jerusalem és el compliment de la utopia profètica: arriba un rei humil (servent) que convoca a tothom (cfr Is 62,11-12; Za 9,9-10). El signe és el Rei sobre un ase, la cavalcadura més humil. Un Rei de pau que manifesta una forma de senyoriu que no és dominació. És el Messies, ho ha fet veure amb les seves obres i paraules, i ara demana que se li reconegui a la ciutat del Messies. És

com una ràfega de llum en el camí de la Creu, com ho serà la Transfiguració a la muntanya del Tabor.

Cal que contemplem la Passió des de la Resurrecció (Pasqua), sabent ja que l'última paraula la té la VIDA. No es poden separar: la mort no s'explica sense la resurrecció i viceversa.

Com escrivia un malalt al seu Diari: “Amb tantes confluències de vestits nous, nens que canten i palmes, penso en aquesta paradoxa d'unes festes de sang preparades per un dia de goig sense límits. En realitat no hi ha tal contraindicació, perquè la Creu allò que fa és salvar i, per tant, és fonamentalment alegre. Quan el Crist acceptà aquella fira del Diumenge de Rams, sabia allò que es feia. És com en aquelles funcions en les que al principi i al final surten els artistes tal i com són, per a dir-nos que el dolor i la sang que hi ha és pròpia de la representació, però que tots segueixen vius i alegres, i que això és l'important. En Setmana Santa s'ha de plorar, perquè és una pena que el Crist hagi hagut de passar això per nosaltres; però, sobretot, cal riure i cantar, perquè, ¡Déu n'hi do quin Cel que ens obre el Calvari en només unes hores!” (Beat Manel Lozano Garrido, el Lolo).

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

Ell és viu enmig nostre

20 d'abril de 2014

A les nostres esglésies i al carrer, hem celebrat els misteris de la Passió i Mort en Creu de Jesús i el seu Sant Enterrament: la Paraula reduïda a silenci. Però som cridats a fer brillar l'alegria de la Resurrecció revifant la nostra fe i ajudant a experimentar els seus efectes en persones, situacions i problemàtiques molt variades i no sempre alimentades per l'esperança. Ara és el temps de l'Església i del testimoniatge dels seus membres. La nostra solidaritat amb el ressuscitat ens fa trobar l'harmonia de la nostra condició humana: ni evasió de la història en nom de l'esperit, ni idolatria de la matèria, del cos i dels valors humans. La solució del problema plantejat pel drama de la creu (al que les nostres celebracions, sobretot de la pietat popular, dóna tant de relleu) és la Resurrecció de Jesús: tots sabem que la creu sola no pot sostenir la fe cristiana.

El misteri pasqual resideix en el fet que el Crucificat, aquell que ha manifestat l'immens amor de Déu per nosaltres deixant-se crucificar, ha ressuscitat i viu enmig nostre. Això és el que anuncien els apòstols compartint l'experiència de les aparicions de Jesús. Un fet molt extraordinari

però igualment molt concret, amb testimonis i signes ben tangibles. Una llum interior els ha permès reconèixer la veracitat de l'esdeveniment que ells han vist i sentit amb els seus propis ulls i escoltat amb les seves orelles. I s'ho han anat transmetent els uns als altres com una cadena fins a nosaltres mateixos. Des de l'inici, la primera manera de comunicar la síntesi del missatge evangèlic i de donar-ne testimoni ha estat anunciar la resurrecció del Crist. És l'esdeveniment que revela definitivament la veritable identitat de Jesucrist, sobre la qual es fonamenta la nostra esperança de vida per sempre.

Concretament, quan l'apòstol Pau ho transmet als cristians de Corint està buscant oferir una resposta als seus dubtes i ho fa concentrant-se en allò essencial: que hem estat justificats, salvats i convertits en justos pel Crist mort i ressuscitat per nosaltres. Sense aquesta resurrecció la vida cristiana no tindria cap sentit. La mateixa comunitat cristiana neix quan apareix la decisió de compartir la fe en Jesucrist Fill de Déu Ressuscitat, viu i actuant en cada u i en la Història. És molt conegut el testimoni de sant Justí, ja en aquells primers temps, explicant per què els seguidors de Jesús ens apleguem de manera especialíssima cada diumenge: “ens reunim tots els dies del sol... perquè és el dia en que Jesucrist, nostre Salvador, ressuscità d'entre els morts, es deixà veure pels seus apòstols i deixebles i els ensenyà tot allò que hem exposat a la vostra consideració” (cfr. Primera Apologia, 67, 3-5).

Us animo, doncs, a celebrar en comunitat “el dia del sol” (cada diumenge) per tal de testimoniar amb fe que Déu és l'únic veritable senyor de tot, present, passat i futur, i que l'actor principal de la Salvació és Jesucrist qui, amb la seva mort i resurrecció, ens ha deixat clar quin és el camí de la vida. Donem-ne testimoni cada dia amb comportaments evangèlics. **Feliç Pasqua de Resurrecció.**

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

Sigueu bons si podeu!

27 d'abril de 2014

És molt coneguda aquesta recomanació de sant Felip Neri, que una pel·lícula ens ha apropiat darrerament i que jo ara repeteixo en el dia en què l'Església proclama la santedat de dos dels seus membres: Joan XXIII i Joan Pau II. Tots dos –com tants d'altres al llarg de la història– ens han demostrat que es pot ser bo, que es pot viure amb goig i que, si ens deixem conduir per l'acció fecunda de l'Esperit del Senyor Ressuscitat, neixen sempre realitats noves i esperançadores.

Avui som convidats a donar gràcies per les meravelles que Déu fa en persones de carn i os com nosaltres que, amb defectes i pecats, havent trobat la perla preciosa (Mt 13,44) han donat un tomb definitiu a la seva vida i han fet tot allò possible per seguir Jesús, reproduint dia a dia el seu Evangeli i deixant-se transformar per la gràcia de Déu. Han descobert que, per encertar en la vida, cal viure en l'horitzó de l'amor a Déu i als germans i han optat per l'amor com actitud fonamental, lliurant del tot la seva vida, buscant transformar les realitats que els ha tocat viure en l'Església i en el món.

M'agrada subratllar que tots dos han fet veure l'eficàcia de l'amor, no sols en la seva vida personal sinó també en la dimensió pública, col·lectiva, estructural de la vida de les persones i dels seus problemes. Cal que sigui així, si no volem descafeïnar l'evangeli de Jesús. L'amor cristià s'ha de traduir en justícia, solidaritat, pau; demana acceptar el propi temps, tenir sentit de la història, compartir angoixes i esperances (cfr Gaudium et Spes, 1), ser homes del poble, de la pròpia època, gaudint dels valors autèntics i esforçant-se alhora en alliberar-se d'idolatries i esclavatges de tot tipus.

Un amor així es demostra creatiu i no resignat a cap determinisme, sabent que el futur és un camp obert i que cal aventurar-se per tal de superar límits, descobrir solucions alternatives, produir fets nous i aspirar a situacions sempre millors. Penso que aquesta actitud fonamental ha estat un denominador comú en aquests dos grans Papes, cadascú d'ells a la seva manera i segons les seves circumstàncies. En tots dos s'ha manifestat la bondat de Déu per nosaltres d'una manera extrema. Podem distingir entre els dons de Déu i Déu mateix, però els dons són sempre una manifestació de Déu. En aquest sentit, podem dir que tant en sant Joan XXIII com en sant Joan Pau II són ben visibles les empremtes de la bondat de Déu: tots dos hi han estat un retrat privilegiat, una reproducció ben fidel.

Sigueu bons si podeu! Ells hi han pogut fer realitat a la seva mida allò que es llegeix en la 2a carta de Pau als Corintis (3,18): "Tots nosaltres, sense cap vel a la cara, reflectint com un mirall la glòria del Senyor, som transformats a la seva mateixa imatge, amb una glòria cada vegada més gran, per obra del Senyor, és a dir, de l'Esperit".

En descobrir l'acció de l'amor de Déu en aquests dos gegants de la història contemporània de l'Església, us convido a unir-nos tots en una pregària de lloança al Bon Déu, amb voluntat de seguir aquests exemples i posar-nos al Seu servei.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

Temps Pasqual, experiència de vida

4 de maig de 2014

La Bíblia presenta a Déu prenent l'iniciativa de sortir a l'encontre de l'home i despertant en tots l'esperança d'una salvació: "Convertiu-vos a mi de tot cor" (Joel); "Posaré en vosaltres un cor nou i us trauré aquest cor de pedra" (Ezequiel); "Ni que la vostra vida sigui més negra que el carbó pels pecats, quedareu blancs com la neu" (Isaïes). Aquesta és avui i sempre la nostra Bona Notícia: "Tasteu i veureu que n'és de bo el Senyor" (Salm 33), que mai no acumula ressentiments, sinó que sempre dóna la mà al més fràgil i fa festa, la festa del perdó amorós, com ha manifestat de tantes maneres en Jesús, que no jutja ni condemna de primeres sinó que dóna noves oportunitats (cfr. Jn 8,11).

Malauradament, nosaltres seguim jutjant i qualificant els altres amb freqüència, assenyalant la palla en l'ull de l'altre i no la biga en el nostre. Per això, tot i que segurament calia superar allò del "compliment pasqual", mai estarà de sobres acudir de bon grat al Sagrament de la Penitència, a la font de la misericòrdia divina: donarem a Déu una gran alegria, ens omplirem de la Pau del Ressuscitat i serem més misericordiosos amb els altres.

A més d'això, els 50 dies que van de la Pasqua a la Pentecosta proclamem textos dels Fets dels Apòstols que descriuen els trets fonamentals de l'Església naixent que busca ser fidel al seu Senyor vivint units, alimentant-se assíduament de la Paraula i els Sagraments i difonent incansablement l'Evangelí (de vegades, gràcies a la persecució).

No es tracta d'imitar formes de vida de la primera comunitat però sí de mantenir aquella fidelitat fonamental a l'Evangelí en el nostre present, com ens demanava la doctrina i l'esperit del Concili Vaticà II (1962-66) a cada batejat i que, simplificant, podríem sintetitzar així:

Persones més convençudes, més adultes i responsables, amb actituds clares i definides fruit de l'aprofundiment de la pròpia fe i superant una certa ignorància religiosa (sabent en qui creiem i per què creiem), conscients d'haver rebut dons i carismes que ens fan ser subjectes i no únicament destinataris en la Comunitat eclesial.

Persones amb clara consciència d'Església, corresponsables, capaços de diàleg constructiu i sense imposicions unilaterals, superant individualismes i aprenent a conviure respectant persones, consciències, credos diferents...; i respectant també les distintes funcions i ministeris de l'Església, que no és una comunitat anàrquica i acèfala.

Persones dinàmiques, compromeses, encarnades i testimonials ("llum, sal, llevat..."), que senten el deure de multiplicar els talents rebuts per al bé

comú, i afavoreixen al seu voltant la promoció integral amb obres positives de justícia i caritat.

I, malgrat tot, persones amb esperança, convençudes del triomf del bé sobre el mal (Jo 16,33), i multiplicant el propi lliurament amb la garantia que dóna la presència i l'acompanyament de Jesús Ressuscitat (Mt 28,20).

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

A propòsit de sant Anastasi, màrtir

11 de maig de 2014

La celebració de Sant Anàstasi aquest diumenge, un màrtir del segle III nat a Lleida i mort a Badalona, a més de commemorar festivament història, llegendes i reconeixement públic pel Vot dels Paers des del 1627, ens ofereix als batejats una nova oportunitat per a plantejar-nos el seguiment de Jesucrist com un compromís radical de viure la fe, l'esperança i la caritat.

Parlar de radicalitat és parlar de dinamisme, de totalitat, de vida, d'una llibertat que es fa concreta intentant alliberar i servir. És parlar de més coherència i més autenticitat, conscients de caminar cap a l'absolut. Naturalment això demana als membres de l'Església de Jesús portar una vida de qualitat evangèlica, una vida animada per l'esperit de les benaventurances. Un esperit que ha d'influir en la manera de viure els elements que constitueixen el ser humà en la vida concreta: la relació amb la natura i amb els béns, el tenir; la relació amb l'altre, l'estimar; i la relació amb els altres, amb el grup social, el poder, l'aspiració fonamental a participar en la construcció de la societat.

Tots sabem que aquests tres valors (tenir, poder i estimar), poden fàcilment degenerar o, fins i tot, desnaturalitzar-se si es converteixen en absoluts. Tantes vegades la riquesa degenera en avarícia que impulsa a acumular béns sense posar-los al servei de la societat. El mateix passa amb el poder, que degenera fàcilment en domini o en instrumentalització de l'altre. Igualment l'amor fàcilment pot convertir-se en una forma de possessió, utilitzant l'altre en funció de la satisfacció de qualsevol necessitat.

Doncs bé, els seguidors de Jesús afirmem que hi ha una perspectiva que va més enllà, que amb aquests valors cal establir una relació de transcendència. Que aquest món, essent bo, no és l'última situació de vida, no és definitiu. És el que han posat de manifest els màrtirs jugant-se la vida.

En la vida i actituds de Jesús queda perfectament clar que l'amor als diners, encara que es pretengui embolicar en raonaments de tot tipus, afecta a la manera d'orientar-se en relació amb el Decàleg: "No tindràs altre déu fora de mi". Per això afirma radicalment: "No podeu servir Déu i els diners". I les Cartes apostòliques diran de moltes maneres que "la cobdícia és una idolatria". Igualment el poder i el seu exercici, que històricament ha arribat fins i tot a sacralitzar-se, ja havia estat denunciat com una forma de prostitució pels mateixos profetes abans de Jesús. I també la relació amorosa, que pot aconseguir també nivells idolàtrics amb pretensió d'absolut per a les persones.

De fet, els anomenats consells evangèlics (pobresa, castedat i obediència) volen ser afirmació de la transcendència de les realitats d'aquest món, i són una denúncia de la riquesa estructurada com a societat de consum, del poder polític absolutista, i de l'erotisme en tant que simple utilització de l'altre. Són una manera de testimoniatge d'un món obert a la vida futura i que s'ha de traduir en un compromís de servei i disponibilitat absoluta.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

"Crec en un sol Baptisme per al perdó dels pecats"

18 de maig de 2014

Qui de vostès recorda la data del seu baptisme, preguntava el Papa Francesc en la catequesi del dimecres fa uns mesos als milers de pelegrins reunits a la Plaça de Sant Pere i fora d'ella.

En la Missa de cada diumenge fem la nostra professió de fe i afirmem: Crec en un sol baptisme per a la remissió dels pecats. És l'única referència explícita que hi ha en el Credo a un Sagrament. Allí es parla només del baptisme. Certament, el baptisme és la "porta" de la fe i de la vida cristiana i Jesús Ressuscitat encarregà als seus apòstols: "Aneu per tot el món i anuncieu la bona nova de l'evangeli a tota la humanitat. Els qui creuran i seran batejats se salvaran" (Mc 16,15-16).

El Papa va explicar que la missió de l'Església és evangelitzar i perdonar els pecats a través del sagrament baptismal, que es renova en el sagrament de la penitència. I va encomanar una tasca: "Quan tornis a casa pregunta quin dia vaig ser batejat. És el teu segon aniversari, el dia del naixement a l'Església". El baptisme és la carta d'identitat del cristià i està lligat al perdó dels pecats. El sagrament de la penitència o confessió és com un segon

baptisme que consolida i renova el primer. El dia del nostre baptisme és el punt de partida d'un camí cap a Déu, un camí de conversió que dura tota la vida i que està contínuament sostingut pel sagrament de la penitència. Quan anem a confessar-nos de les nostres febleses i pecats, anem a demanar el perdó de Déu però, amb aquest perdó, renovem també el baptisme perquè en cada confessió celebrem el dia del baptisme. Per això deia el Papa que la confessió no és una sala de tortura sinó una festa, per tenir neta la vestidura blanca de la nostra dignitat cristiana.

El baptisme és una veritable immersió en la mort de Crist, de la qual es ressorgeix amb ell com criatures noves. Bany de regeneració i d'il·luminació. Plens de la gràcia de Crist, la seva llum desfà des de dins les tenebres del pecat i el batejat es converteix en llum per als germans que estan a les fosques. I el Bisbe de Roma preguntava: Et sents fort o vius arrossegant-te? El baptisme dóna força. Et sents il·luminat amb la llum que ve de Crist o ets un home o dona que viu a les fosques? El do és convertir-se en llum per a tots. Es tracta d'una intervenció potent de la misericòrdia de Déu en la nostra vida que no ens treu la feblesa humana. Tots som febles, tots som pecadores. No ens treu la responsabilitat de demanar perdó cada vegada que ens equivoquem i això és preciós. No em puc batejar dues, tres, quatre vegades, però sí puc anar a la confessió. I quan em confesso renovo la gràcia del baptisme. El Senyor és bo i mai es cansa de perdonar. El baptisme ens obre les portes de l'Església, però també quan la porta es tanca pels nostres pecats la confessió la torna a obrir, perquè la confessió és com un segon baptisme que ens il·lumina per anar endavant en el Senyor.

I el Successor de Pere acabava dient: "Anem endavant i contents! perquè la vida s'ha de viure amb l'alegria de Jesucrist i aquesta és una gràcia del Senyor".

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

L'alegria d'anunciar la Paraula

25 de maig de 2014

A hores d'ara, quan encara som molts els qui assaborim la crida del Papa Francesc a evangelitzar amb goig (Evangelii Gaudium), m'agrada recordar que ja Pau VI, en 1975, ens demanava afrontar la tasca de l'anunci amb entusiasme. Ens deia que un dels obstacles per a la nova evangelització és l'absència d'alegria i d'esperança, i ens invitava a la dolça i reconfortant

alegria d'evangelitzar, encara que sembli que l'anunci sigui una sembra entre llàgrimes (cf. Salm 126, 6). Insistia en la necessitat que el món actual pugui rebre la Bona Nova, no a través d'evangelitzadors tristos i descoratjats, impacients o ansiosos, sinó a través de ministres de l'Evangeli, la vida dels quals irradia el fervor dels qui han rebut, abans de res en si mateixos, l'alegria de Crist, i accepten consagrar la seva vida a la tasca d'anunciar el Regne de Déu i d'implantar l'Església al món (Evangeli Nuntiandi, 80).

El repte fonamental de l'església és i serà sempre anunciar la Paraula (l'Evangeli) de manera que arribi a la gent. És la missió encomanada per Jesús i és un deure d'amor, perquè «qui s'ha obert a l'amor de Déu, ha escoltat la seva veu i ha rebut la seva llum, no pot retenir aquest do per a ell tot sol.» (Lumen Fidei, 49).

Ara que les Diòcesis catalanes ens preparem per a celebrar amb els nostres joves un nou **Aplec de l'Esperit** (7 de juny, Vetlla de la Pentecosta), fóra bo posar-nos tots a l'escolta d'allò que el Senyor vulgui demanar-nos. Si els primers cristians afirmaven «No podem deixar d'anunciar el que hem vist i sentit» (Ac 4,20), és clar que només qui escolta la Paraula pot convertir-se després en el seu anunciador. De fet, l'Església és una comunitat que escolta i anuncia la Paraula de Déu. És en l'Evangeli on els batejats hi trobem sempre i de nou l'orientació per a encertar en el camí de la vida.

Permeteu-me tornar a recomanar la «Lectio divina», la lectura assídua de la Sagrada Escripura acompanyada per l'oració. Recordem que és un dels dos objectius diocesans per a aquest any. Si es promou aquesta pràctica amb eficàcia tots hi guanyarem. No podem oblidar mai que la Paraula de Déu és llum per als nostres passos i claror en el nostre camí (Salm 118/119, 105).

Certament, el Papa Francesc té tota la raó quan diu que només des d'un acolliment més ple, més conseqüent, més joiós (Evangelii gaudium) de la bona nova de Jesús per part nostra, podem pensar esperançadament en un nou moment per a l'anunci de la Paraula als nostres conciutadans.

Cal recuperar les nostres conviccions: Déu vol que la Bona Notícia sigui oferta a tots fins a la fi dels temps; l'Evangeli i la persona de Jesús tenen força per si mateixos per "seduir" l'home d'avui; en la cultura i en les cultures d'aquest moment històric hi ha no pocs valors que sintonitzen amb el Regne de Déu que Jesús va venir a instaurar; i, sobre tot: és l'Esperit del Senyor el primer actor en l'obra d'evangelització i qui condueix la Història cap a la seva plenitud.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

Testimonis fins a l'extrem de la terra

1 de juny de 2014

Quaranta dies després de Pasqua, celebrem la festa de l'Ascensió del Senyor. Els deixebles han retrobat Jesús ressuscitat que els envia a escampar la Bona Notícia i promet que serà amb ells cada dia fins a la fi del món. Els caldrà aprendre a viure amb Ell amb un altre tipus de presència, com és el nostre cas i el de tots els cristians, però l'enviament de Jesús serà a donar testimoniatge fins a l'extrem de la terra (Ac 1,8).

En el missatge del Papa per a la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, que celebrem habitualment en aquest Dia de l'Ascensió, es parla que el món es va fent cada dia més petit i que això hauria de fer més fàcil estar a prop els uns dels altres, però malauradament les diferències existents segueixen marcant distàncies, de vegades escandaloses.

Els avenços que hem aconseguit en el camp de les comunicacions ens han de portar a sentir-nos més família humana, més solidaris i compromesos els uns amb els altres. Però això vol dir “trobar-nos”, escoltar-nos més, comprendre'ns millor, estar disposats a aprendre dels altres i a respectar-nos... i no tan sols estar connectats. El Bisbe de Roma ens demana posar la comunicació al servei d'una autèntica cultura de l'encontre, de la proximitat, i mirar sempre l'altre evangèlicament, com un proïsme del qual ens hem de fer càrrec (Lc 10,29). Diu que la xarxa digital cal que sigui un àmbit ric en humanitat. No una xarxa de cables, sinó de persones. Això, per als membres de l'Església, suposa un aprenentatge necessari: cal aprendre a viure evangèlicament també en el món dels mitjans de comunicació, en el món digital.

L'Ascensió marca el començament del temps de l'Església, animada per l'Esperit, i el temps de la missió evangèlica des de Jerusalem, a tot Judea, a Samaria i fins a l'extrem de la terra. No exclou cap àmbit on els humans visquin i és lògic que el testimoni cristià pugui arribar a allò que el Papa Francesc anomena “les perifèries existencials” en les quals hi ha els “carrers digitals poblats d'humanitat”. I, citant el missatge de Benet XVI de l'any proppassat, ens dóna una clau per a comunicar-nos adequadament: no bombardejant missatges religiosos sinó amb la voluntat de donar-nos als altres, mitjançant la disponibilitat per a respondre pacientment i amb respecte les seves preguntes i els seus dubtes, fent amb ells camí de recerca de la veritat i el sentit de l'existència humana.

És una bona manera de ser aquella Església Samaritana, de la que tantes vegades en parlem, capaç d'apropar-se als germans en el camí de la

vida amb l'amor i la tendresa necessàries per a acompanyar-los a trobar-se amb Jesucrist.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

Nou poble i nova aliança

8 de juny de 2014

Els antics escriptors bíblics estaven convençuts que tota la humanitat procedia d'un tronc comú i no s'explicaven com hi havia tanta gent enfrontada, dividida i incapaç d'entendre's. A tal efecte, quasi mil anys abans de la nostra era, van construir el relat de la torre de Babel (Gen 11,1-8) en el qual els homes, en intentar edificar-se un temple a si mateixos, trencaren la unitat del gènere humà, demostrant que quan l'ésser humà creu que pot ésser déu es converteix en un perill per als seus semblants i viceversa.

Més de deu segles després, llegim un altre relat en el llibre dels Fets dels Apòstols, acompanyat d'esdeveniments expressats com si es tractés de fenòmens sensibles: soroll com de vent huracanat, llengües com de foc... És la manera que utilitza sant Lluç per a expressar com aquells primers deixebles, espantats pel que havia passat amb el seu Mestre i amb les portes tancades per por als jueus, van sentir la força de l'Esperit de Déu que se'ls ficava dins, van perdre la por, i van començar a donar els primers passos parlant amb llibertat i difonent la bona notícia de la mort i resurrecció de Jesús.

El text diu que "residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacions que hi ha sota el cel" (Ac 2,5), i el signe donat per l'acció de l'Esperit Sant, el signe que desconcerta, és que cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. L'Esperit hi havia fet possible la unitat, sense uniformar-los: les llengües seguien essent diferents, però l'enteniment era possible.

Poc importa esbrinar en què va consistir aquell fenomen. El que importa és que el dia de la Pentecosta el món ha pogut descobrir i experimentar la unitat feta de diversitat; que la comunitat de Jesús naix oberta a tothom; que Déu ja no vol la uniformitat, sinó la pluralitat; que no vol la confrontació sinó el diàleg; que ha començat una nova era en la qual cal proclamar que tots poden ser germans malgrat les diferències; que ja és possible entendre's superant tot tipus de barreres que impedeixen la comunicació. I això perquè l'Esperit els facilitava un llenguatge universal, l'únic que condueix a

l'enteniment respectant les diverses maneres d'expressar-se: el llenguatge de l'amor, el llenguatge del lliurament en favor de la construcció d'un món nou en el qual ningú vulgui ser déu de ningú, el llenguatge dels qui intenten construir una veritable fraternitat universal.

El relat dels Fets dels Apòstols fa algunes precisions que ens haurien de dur als batejats a una bona revisió de vida: per una part ens diu que cal recolliment i pregària per a rebre l'Esperit i per a obrir les portes de la comunitat (els deixebles eren reunits i pregant, en companyia de Maria, la Mare de Jesús -Ac 1,14); i per una altra, mostra que tota la vida de l'Església continuava girant entorn del Crist ressuscitat i s'expressava en la celebració de la fe, com a trobada dels germans que necessiten lloar i agrair els dons de Déu, i l'atenció preferent als més necessitats (Ac 2,42-47).

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

El Déu dels cristians

15 de juny de 2014

Llegint el diàleg entre Jesús i Nicodem (Jo 3,1-21) a la llum de la fe bíblica, descobrim el gran protagonista de tot el que allí es diu, el Déu Pare, l'iniciativa del qual és presentada amb paraules ben significatives: estimar, donar, enviar... "Déu ha estimat tant el món que ha donat el seu Fill únic perquè no es perdi cap dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu no ha enviat el seu Fill al món perquè el món fos condemnat, sinó per salvar-lo per mitjà d'ell".

Per això, per a conèixer Déu, hem de començar coneixent millor aquell que, amb la seva vida, amb el lliurament de la seva vida, amb la seva mort per amor, ha estat i continua estant l'explicació de com és Déu, a qui ningú no ha vist mai (Jo 1,18).

El verb que el Nou Testament empra per a senyalar les relacions entre Déu i Jesús, entre Jesús i els seus deixebles i les dels deixebles entre ells mateixos és "estimar" (*agapân*, en grec). Una estimació que continua activa enmig nostre: La vida cristiana consisteix fonamentalment en dur a la pràctica aquesta manera d'estimar, seguint les actituds de Jesús i deixant-se transformar per l'Esperit que hem rebut en el Baptisme, que ens regenera, ens fa partícips d'aquest amor de Déu i ens capacita per a escampar-lo.

Per això, la nostra presència com a cristians en el món cal que sigui també transformadora, tot i que sempre amb humilitat i sense pretensions.

Perquè se'ns demana ser sal, llum, llevat..., encarnació de la “Bona Notícia”, testimonis de l'amor que Déu ha manifestat en Jesús, el Déu fet home per obra de l'Esperit Sant.

De vegades cantem en els Salmos: “tasteu i veureu com és de bo el Senyor”... Ens hem de convertir en una “degustació gratuïta” d'aquesta bondat i sempre a l'abast de tothom. Tenim el deure de ser punts de referència, senyals per als qui puguin viure una mica desorientats, sabent que vivim en una societat aparentment cristiana i conscients que “no és or tot allò que enlluerna”.

En aquest Diumenge de la Trinitat, cal tenir presents de manera molt especial als membres de les comunitats de vida contemplativa dels nostres monestirs, veritables signes d'amor vivent i interpel·lador, total i gratuït, i pregar insistentment perquè no en manquin mai en l'Església.

Multitud d'homes i dones desconeixen els camins que porten a la veritable felicitat i a la pau del cor. Van preguntant i, a la seva manera, ens estan demanant que els mostrem Déu. Cal que siguem capaços de donar-los resposta i indicar-los el camí.

Cal fer-los experimentar de prop l'amor de Déu que hem descobert en Jesús, de manera que pugui ser descobert com una Bona Notícia.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

Eucaristia i vida quotidiana

22 de juny de 2014

A l'evangeli es presenta la institució de l'Eucaristia com el punt d'arribada de tota la missió de Jesús. “Com desitjava menjar amb vosaltres aquest sopar pasqual abans de la meva passió! Perquè us asseguro que ja no el menjaré més fins que la Pasqua trobi el seu compliment en el Regne de Déu” (Lc 22, 15-16). Per això, és normal que la celebració de l'Eucaristia aparegui com la font i la culminació de la predicació evangèlica i centre i arrel de tota la vida dels deixebles de Jesús (PO 5; 14).

Caldria recuperar el dinamisme profund de la celebració eucarística i penso que la celebració del Corpus ens ofereix una bona ocasió. La vida cristiana, tota ella, té el seu centre en l'Eucaristia i la vivència d'aquest sacrament no pot reduir-se a un ritu o a una devoció privada.

Ja al segle II es demanava prendre seriosament les coses afirmant que “no és permès a ningú de participar de l'eucaristia... si no viu tal com Crist ens va ensenyar. Perquè no mengem l'eucaristia com si fos un pa ordinari, ni la bevem com una beguda usual, sinó que hem après que aquell nodriment sobre el qual va ser dita l'acció de gràcies que conté les paraules de Jesús... és precisament la carn i la sang del mateix Jesús que es va encarnar” (St Justí).

I, com escrivia el beat Salvi Huix, bisbe màrtir de Lleida, “quan participem de l'Eucaristia ningú no hem d'oblidar: l'Església, la nostra terra nativa, la diòcesi, la parròquia, la família, els amics, els nostres difunts, els pobres, els malalts, totes les misèries del món. Molt en particular els pecadors, els indiferents, els tebis, els vacil·lants..., els qui lluiten per la virtut, per adquirir-la, per no perdre-la, per encertar a perfeccionar-la.”

Tanmateix, cal rebutjar la temptació d'una espiritualitat oculta i individualista, que té poc a veure amb les exigències de la caritat, ni amb la lògica de l'Encarnació... El missatge cristià, no aparta els homes de la tasca de la construcció del món, ni els impulsa a despreocupar-se del bé dels altres, sinó que els obliga més a dur a terme això com un deure (Joan Pau II, NMI 52). Per això, per tal d'evitar un possible divorci entre la celebració de l'Eucaristia i la vida concreta, hem d'aprofundir en el sagrament de la nova aliança i no perdre de vista la dimensió social de la fe. És el sagrament de l'amor i, en conseqüència, compromet a una vida de servei i lliurament.

La participació en l'Eucaristia ens introdueix en el dinamisme propi de la comunió: ens fa aprendre a viure del do de Déu i a viure essent un do per als altres. Jesús ha estat el perfecte “home-per-als-altres” i acostar-nos a Ell participant de la seva taula ens ha de fer créixer en la mútua donació, en el compartir, que és més que fer coses per als altres. L'Església està cridada a manifestar i a realitzar el misteri de l'amor de Déu als homes en el concret de la història (cf. GS 45), i el mateix ha de fer cada un dels seus membres en la vida de cada dia.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

Preguem pel successor de l'apòstol Pere

29 de juny de 2014

L'Església uneix en una sola festa sant Pere, que ha acompanyat Jesús des del començament, i sant Pau que ha trobat el Ressuscitat a les portes de Damasc i ha quedat trasbalsat. Un i l'altre han hagut de fer el seu camí de

fe i de testimoniatge fins al final i hi han estat fidels. Els dos han esdevingut pilars de l'Església. Van seguir les petjades del seu Mestre i, com ell, es van haver d'enfrontar a les persecucions i a la mort violenta.

Avui, us convido a mirar la manera com Jesús li ha conferit a Pere una especial tasca mitjançant tres imatges o metàfores: la de la roca que es converteix en pedra de fonament (Pere serà la base rocosa sobre la qual s'assentarà l'Església); la de les claus per a obrir o tancar allò que li semblarà just; i la de lligar i deslligar en el sentit que podrà establir o no permetre allò que creurà necessari per a la vida de l'Església.

Cal tenir present que els relats de la promesa feta a Pere presenten Jesús encaminant-se cap a Jerusalem, cap a la Creu de la que sabem que ha sortit victoriós. Això ens ha de fer mirar l'Església d'avui, que segueix patint els vents contraris i sofriments en tants indrets, sabent que Crist en surt victoriós en aquesta Església que sofreix i la fe recobra sempre noves forces.

Si en el ministeri de Pere es manifesta la feblesa de l'Església i de tots els seus membres (pròpia de tot allò humà), també queda palesa la força de Déu. Tots coneixem les tres negacions de Pere i també con s'aixeca de les seves caigudes en renovar la seva vinculació amorosa a Jesús. Més encara, el mateix Jesús, malgrat la fallida de Pere, li confia la tasca de presidir la comunió universal de l'Església i de mantenir-la present al món com a unitat també visible. No deixa de ser una cosa sorprenent i admirable. I el mateix passa en contemplar la figura de Pau i el seuencontre decisiu i transformador amb Jesucrist.

En la Solemnitat d'aquests dos grans apòstols, preguem intensament pel successor de Pere, el Papa Francesc, per tal que pugui exercir el ministeri que té encomanat en el sentit volgut expressament pel Senyor Jesús. Els nostres temps són bastant complicats per a l'Església, però el desafiament sempre és el mateix: evangelitzar el món. L'Església no té raó de ser en si mateixa, és per al món, com va assenyalar el Concili Vaticà II. Que el Senyor assisteixi el Bisbe de Roma amb la seva llum i la seva força de manera que continui trobant la manera adequada de fer la proposta cristiana ("l'alegria de l'evangeli") acompanyada d'un testimoni coherent.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

Confirmacions

Durant aquest trimestre, el Sr. Bisbe, Mons. Joan Piris, ha conferit el sagrament de la Confirmació als joves que s'esmenten a continuació:

			nois	noies
Abril	25	P. Sant Ignasi (Col. Maristes)	9	10
Maig	3	Gimenells	3	3
Maig	4	Benavent de Segrià	7	2
Maig	4	P. Mare de Déu del Carme	9	16
Maig	9	Catedral (Col. Mater Salvatoris)	21	25
Maig	16	Catedral (Col. Arabell)	1	46
Maig	18	Llardecans	5	7
Maig	18	P. Mare de Déu del Pilar	2	3
Maig	24	Borges Blanques (Col. Caputxins)	5	4
Maig	30	P. Sant Llorenç (Col. santa Anna)	8	12
Maig	31	P. Sant Agustí (Avilistes)	12	–
Juny	6	P. Sant Llorenç (Col. Terraferma)	29	–
Juny	8	P. Mare de Déu de la Mercè (Mn. Prat)	17	14
Juny	14	P. Mare de Déu de Montserrat	8	19
Juny	15	Juneda	6	3
Juny	15	P. Santa Teresina (Col. Episcopal)	8	11
Juny	21	Almenar	6	7
Juny	29	P. Sant Josep Obrer	3	4

Patrimoni moble i immoble del Bisbat

Decret

Ateses les circumstàncies i necessitats que concorren,

Pel present decret, estableixo la creació de la, **comissió assessora de patrimoni moble i immoble del Bisbat de Lleida**, amb les següents funcions:

Primer: Col·laboració i l'assessorament tècnic, científic i cultural en tot allò relatiu al Patrimoni Moble i Immoble del Bisbat de Lleida. De manera aïllada, o en conjunt, qualsevol dels membres de l'esmentada Comissió podrà ser requerit pels responsables del Bisbat per emetre la seva opinió i el seu enfocament en qüestions patrimonials, artístiques i culturals.

Segon: Juntament amb els responsables del Bisbat, aquesta Comissió podrà emetre i redactar, si escau, opinions, informes històrics, informes artístics, peritacions tècniques, plans de treball o altres informes o documents semblants. Així mateix, els membres d'aquesta Comissió podran avalar, amb la seva signatura, les sol·licituds i els plans de treball endegats pel Departament de Patrimoni Immobiliari i la Delegació de Patrimoni Artístic i Cultural del Bisbat.

Tercer: Totes les possibles reunions i les visites de camp es produiran a petició d'algun dels responsables del Bisbat o en consideració a alguna sol·licitud feta per qualsevol dels membres de la Comissió. Totes les convocatòries es faran amb una antelació prudent i suficient perquè es pugui garantir la seva organització i la seva assistència.

Quart: Aquesta Comissió estarà formada per:

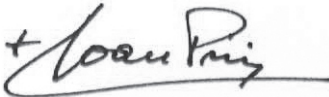
- **Mn. Joan R. Ezquerria Pociello**, Director del Patrimoni Immoble del Bisbat de Lleida. **President de la Comissió.**
- **Ximo Company Climent**, Delegat de la Delegació de Patrimoni Artístic i Cultural del Bisbat de Lleida. **Vicepresident de la Comissió.**
- **Lluís Casaña Carabot**, Secretari de la Delegació de Patrimoni Artístic i Cultural del Bisbat de Lleida. **Secretari de la Comissió.**
- **Mn. Víctor M. Espinosa Oller**, Canceller – Secretari General del Bisbat de Lleida. **Membre de la Comissió.**

Vocals:

- **Joan J. Riu Busqueta**, Doctor en Història Medieval.
- **Francesc Fité Llevot**, Doctor en Història de l'Art.
- **Joan Ramon González Pérez**, Arqueòleg.

- **Montserrat Macià Gou**, Historiadora de l'Art.
- **Isidre Puig Sanchis**, Delegat adjunt de la Delegació de Patrimoni Artístic i Cultural del Bisbat de Lleida.
- **Antoni Roger Martí**, Arquitecte Tècnic del Bisbat de Lleida.
- **Mn. Jesús Tarragona Muray**, Director Honorari de la Delegació de Patrimoni Artístic i Cultural del Bisbat de Lleida.

Lleida, a 10 d'abril de 2014

† Joan Piris Frígola,
Bisbe de Lleida

Víctor M. Espinosa
Canceller-Secretari General

Beat Salvi Huix Miralpeix

Decret

Havent rebut l'aprovació, en data 10 d'abril de 2014, per part de la Congregació per al Culte Diví, de la inserció en el Calendari propi del Bisbat de Lleida de la celebració de la memòria obligatòria del **Beat Salvi Huix Miralpeix, bisbe i màrtir**, i dels corresponents textos litúrgics,

Pel present decret, estableixo el dia **5 de maig** per a la "**Memòria obligatòria**" de l'esmentat Beat, amb els seus corresponents textos litúrgics.

Lleida, a 10 d'abril de 2014

† Joan Piris Frígola,
Bisbe de Lleida

Víctor M. Espinosa
Canceller-Secretari General

Estatuts Acadèmia Mariana

Decret

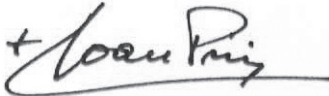
Examinat el text dels **Estatuts de la Pontifícia i Reial Acadèmia Bibliogràfica Mariana de Lleida**

Pel present,

Decreto l'aprovació dels esmentats estatuts i dispoço que entrin en vigor a partir de la data de la seva publicació.

Lleida, 6 de maig de 2013

Nota: El text dels Estatuts els trobareu a la pàgina 122 d'aquest mateix butlletí

† Joan Piris Frígola,
Bisbe de Lleida

Víctor M. Espinosa
Canceller-Secretari General

Consell Presbiteral

Sessió del dia 10 de març de 2014

La reunió se celebra a la Casa de l'Església, a les 12 hores.

S'aprova l'acta de la sessió anterior de 9 de desembre de 2013.

En el seguiment d'acords i temes, el Sr. Bisbe demana com va desenvolupant-se el treball conjunt entre els Arxiprestes i les Àrees de cooperació. És bo que hi hagi comunicació dels passos que s'estan donant, experiències que es puguin aprofitar...

Mn. Josep A. Jove, informa que les dues reunions realitzades han estat aprofitades.

Mn. Ramon Prat, explica que la seva unitat pastoral ha nomenat responsables d'àrees.

Un conseller, suggereix que caldria explicar millor a nivell diocesà la tasca dels responsables d'àrees, ja que potser no es comprenen bé les funcions.

Un conseller opina que s'estan creant més sinergies entre els arxiprestats de ciutat que no entre els rurals.

El Sr. Bisbe, informa respecte a les possibles religioses que poguessin atendre la Casa Sacerdotal, que continua en contacte amb una Congregació Religiosa.

Mn. Víctor Espinosa, informa de la participació que va haver-hi del "qüestionari sobre la família", el número de parròquies que van participar i el treball de resum que es va elaborar per enviar a la Conferència Episcopal Espanyola.

Tema primer: Animadors de Comunitat, a càrrec del Sr. Laureano Sánchez.

Explica novament el contingut dels cursos d'animadors de la comunitat i en quin moment es troben actualment els candidats, tant de la primera com de la segona convocatòria. Actualment continuen 12 candidats que acabaran el curs ben aviat. Consta que no tots els preveres acullen amb entusiasme aquesta nova iniciativa, i es demana que reconsiderin el seu posicionament

El Sr. Bisbe, agraeix el treball realitzat, i anima a que proposem a més laics aquest servei a l'Església, sense, per això, deixar de proposar la vocació sacerdotal. Puntualitza, però, que es tracta de vocacions clares de servei baptismal i no laics de sagristia.

Un conseller, presenta alguns dubtes sobre les funcions ministerials dels Animadors i opina que no haurien de celebrar, per exemple, baptis-

mes. Podria, així, quedar diluïda la funció del diaca permanent, i inclús dels preveres. També li preocupa el tema de les homilies. El que cal és que es promoguin les vocacions a l'orde sacerdotal.

Un conseller pregunta si han detectat perfils que no interessin. Alguns animadors no volen fer alguns serveis concrets que es demanen. Potser seria necessari explicar millor als mossens aquesta nova realitat.

Sr. Laureano, hi ha persones que han deixat els cursos perquè s'ha vist que no tenien el perfil adequat.

Mn. R. Prat, des de la publicació del CIC de 1983, existeix normativament les funcions ministerial que poden desenvolupar els laics. Caldria recordar els canons corresponents als preveres, respecte als ministeris dels laics. No ha hi d'haver cap confusió respecte al diaconat si s'expliquen bé les coses.

Un conseller diu que hi ha prejudicis per part d'alguns preveres per manca de comprensió del ministeri dels laics. El problema no és que hi hagi mes o menys capellans, sinó la funció concreta dels laics en correspondència al seu baptisme. Cal que eduquem als consells de pastoral de les parròquies, que informem i expliquem que els Animadors no són ajudants o substituïts. També cal articular l'exercici d'aquests amb el dels preveres, per a què no hi hagin comunitats de primera o de segona.

Sr. Bisbe, cada comunitat té dret a la celebració de l'eucaristia i no pot haver-hi comunitats que no en tinguin mai. Igualment tampoc no pot hi haver tantes misses a la ciutat i alguns pobles sense.

Mn. Joan Jove, com a primera missió haurien d'assumir ser l'ànima de la comunitat, crear vida tot i que no és fàcil fer-ho. Assegurar que en els poblets hi hagin cristians, que assegurin la fe.

Tema segon: Reorganització davant de la manca previsible de preveres en els propers anys. Mn. Ramon Prat, Vicari General.

És necessari cuidar tres aspectes: maduresa humana, repensar el ministeri, redescobrir-lo. Retornar a l'Evangelí, ser germans entre germans. Acompanyar humanament els germans per no viure individualment, sense cos. Intentar ser feliços davant les dificultats del ministeri.

Mn. Josep A. Jove, estem en un altre moment d'església, però sobretot hem de ser església missionera. Hem d'intentar reflexionar per on pot anar la pastoral. Constata que hi ha preveres que es tanquen i s'entristeixen davant el futur. Estem, ara, posant els fonaments de l'església dels propers anys.

Un conseller, presenta i llegeix un escrit amb el títol "**Nous reptes, noves respostes: vers una remodelació de la pastoral parroquial i**

diocesana” on es proposa pensar un projecte diocesà per dur a terme la missió de l'Església de Lleida en les circumstàncies actuals.

Tema Tercer: Corpus 2014: Es recorda que enguany la celebració es farà a la Seu Vella. Aquest any la festivitat és el 22 de juny.

Informacions:

El Pontifici Consell de la Nova Evangelització, proposa una jornada anomenada “24 hores pel Senyor”, per intentar recuperar el sagrament de la penitència. Del dia 28 a les 17:00 h al 29 de març, confessions i adoració eucarística. A la ciutat de Lleida s'ha escollit l'església de sant Pere, assegurant presència dels preveres. Tots els preveres que ho desitgin podran participar en torns diürns i nocturns. S'encarregarà de coordinar-ho la Vicaria de Pastoral.

El Sr. Bisbe recorda que el bisbe Ciuraneta, enguany celebra el 50è aniversari de sacerdoci. Aquest any ho celebrarem a la Casa Sacerdotal, per tal que puguin participar tots els preveres, inclús els que tenen dificultats de desplaçament.

El Sr. Bisbe informa sobre la *Visita ad Limina*, que va realitzar de l'1 al 7 de març, a Roma, i constata que les congregacions que van visitar els bisbes, van ser molt atentes amb les problemàtiques de les diòcesis, van ser unes trobades entre germans amb un clima molt agradable. La trobada amb el Sant pare Francesc també va ser de germanor i molt entranyable.

Essent les 14 hores i sense cap altre assumpte a tractar, el Sr. Bisbe va agrair el treball fet i clogué la sessió amb una pregària.

Vicaria de Pastoral

Consell Pastoral Diocesà

Sessió del dia 25 d'octubre de 2013

La reunió se celebra a la Casa de l'Església, a les 19 hores.

S'aprova l'acta de la sessió anterior.

Els Sr. Bisbe dona la benvinguda a tres membres que s'incorporen al Consell Diocesà de Pastoral: Sr. Joan Saura, com a nou President de la Fundació Verge Blana; Sr. Laureano Sánchez, com a Responsable dels laics animadors de comunitat; Mn. Francisco Ribas, com a nou Arxiprest de Baix Segre.

Tema primer: **Estructura del llibre “Entre tots i per al bé de tot-hom”. Guia d'ús per a les nostres comunitats i serveis. Mn. Ramon Prat, Vicari General.**

Mn. Prat recorda l'estructura del llibre, a partir d'una atenta lectura de l'índex, destacant els aspectes més fonamentals de les cartes pastorals. Cal seguir-les treballant de manera continuada, ja que no van ser fruit només per a un curs, Aquestes cartes haurien de ser el fons on apliquem els objectius de cada any.

Les cartes pastorals són un cercle que no té fi, que comença constantment. És un llibre de consulta, de fons, per treballar en cada comunitat dedicant un temps per això.

Mn. Prat reparteix un índex de cada carta pastoral per facilitar el treball.

Sr. Bisbe, demana que almenys es treballi algun aspecte del llibre. Que cadascú pot prioritzar allò que li va millor al seu grup.

Una consellera diu que, cada any es podran interpretar de manera diferent, encara que el fons no canviï.

Un conseller diu que treballar per la comunió de les comunitats, encara es pot treure molt, hi ha molt material per dosificar.

Un conseller, cada delegació ha anat creixent al voltant de les cartes.

Tema segon: **Objectius diocesans pel curs 2013/14. Aplicació pràctica. Mons. Joan Piris.**

El Sr. Bisbe afirma que tenim un camí fet però cal mirar endavant, fent, cada batejat, la missió concreta que assumeixi.

Enguany caldria reforçar la **lectura creient**. Pot tenir molts noms, mètodes distints, però el fons es el mateix, **que la Paraula il·lumini la vida**. Donar prioritat a això demana no confondre-ho en augmentar la cultura

bíblica. El que interessa és revitalitzar la fe. És el que pretén aquest objectiu. A cada comunitat formar un grup per aquest objectiu concret. Mn Daniel Turmo està disposat a anar a les comunitats a ensenyar el mètode de la *lectio divina*, també a l'Irel es fan sessions. Es tracta d'aprendre a treure partit, cada vegada més, a la Paraula de Déu.

El segons objectiu, vol afavorir que les comunitats no depenguin només del prevere. Encara hi ha dificultats per entendre això. Es tracta de formar, trobar, **un grup de persones que siguin el “cor”**, que facin que la comunitat tingui vida. Aquest grup de persones ha de ser públic, en cada comunitat, donant-li la consistència necessària per a la seva actuació. Ocupant cadascú el lloc que li toca.

Es van donar les següents intervencions:

Un conseller, són objectius senzills però fonamentals i a l'abast de tothom.

Mn. Joan Jove, respecte el segon objectiu, en primer lloc els preveres ens ho hem de creure. Per les persones de les nostres comunitats cal un procés, acostumats a l'actuació del rector.

Mn. R. Prat, demana que a les homilies els preveres facin un esforç de renovació, per engrescar a la comunitat a la Paraula. Que als arxiprestats es dediqui temps per això. També que es tingui cura en el rès de la pregària litúrgica.

En quan segon objectiu, no acontentar-nos amb els de sempre. Sumar persones, cercant cristians madurs.

Un conseller, deixem també parlar l'Esperit, dedicant temps per escoltar persones. Els grups evangèlics treballen molt més la Bíblia que els catòlics, per exemple a les cèl·lules familiars.

Tema tercer: **Seguiment de temes sorgits arran de l'Assemblea Diocesana del curs 2012/13. Mn. Ramon Prat, Vicari General.**

Mn. Prat resumeix els punts en què s'han anat concretant les propostes de l'Assemblea Diocesana del curs 2012/13.

Les Àrees Diocesanes es van reunint periòdicament, prenent cada vegada més autonomia i coordinació entre elles.

Els sis Arxiprestos, també han anat consolidant el seu treball en equip, treballant conjuntament amb la Vicaria General. Aviat s'espera el treball conjunt, coordinat, de les Àrees Diocesanes i els Arxiprestos.

Alguns grups especialitzats s'estan incorporant en algunes comunitats cristianes.

Un conseller explica com la seva Àrea de Litúrgia, amb la diversitat de grups que la compon, va treballant molt bé.

Un conseller: l'Àrea d'Evangelització està en el procés de coneixement de tots els grups que la conformen i alhora es posen en contacte amb alguna Unitat Pastoral oferint el que poden aportar.

Un conseller: l'Àrea d'Acció Caritativa i Social té moltes pressions pel moment social que estem vivint, on les entitats estan molt escanyades econòmicament. És un moment complex que no deixa treballar amb profunditat altres aspectes.

Un conseller, a l'Àrea d'Ensenyament, l'IREL juga un paper molt important en l'objectiu diocesà d'enguany de formar Agents de la Paraula. Si no es potencia aquest paper, ho assumirà sempre el prevere. De moment les trobades de formació de catequistes estan resultant molt satisfactòries. Continuen havent problemes amb els professors de religió.

Un conseller, respecte l'Àrea de l'Anunci, explica que el seu objectiu és ajudar a les comunitats en aquest respecte, però que no es produeixen massa demandes.

Informacions:

Mn. Carles Sanmartín: S'ha donat inici al cicle Diumenges de pel·lícula a la Mariana, amb cinema de "valors".

El projecte d'Habitatges Socials, ja té el projecte tècnic, s'ha de presentar a les institucions per obtenir la llicència d'obres i altres permisos. De moment la qüestió econòmica és la més complexa. Hi ha 63 voluntaris, persones, entre els quals alguns pertanyen a grups eclesials i altres no. El dissabte 30 de novembre hi ha jornada de portes obertes del projecte d'Habitatges Socials.

Mn. Víctor Espinosa: A partir del mes de novembre les Delegacions Diocesanes tindran una adreça electrònica amb **@bisbatlleida.org**, per a què aquestes adreces puguin ser publicades als mitjans del Bisbat.

Essent les 21:00 h. el Sr. Bisbe clogué la sessió amb una pregària, tot donant les gràcies pel treball fet.

Consell Pastoral Diocesà

Sessió del dia 28 de març de 2014

La reunió se celebra a la Casa de l'Església, a les 19 hores.

Hi són presents, el Sr. Bisbe, Mn. Ramon Prat (Vicari General), Mn. Josep A. Jové (Vicari de Pastoral), Mn. Víctor M. Espinosa (Canceller – Secretari General) i tots els Caps d'Àrea: Mn. Gerard Soler (Àrea de Litúrgia), Mònica Cabezuelo i Joan Carles Nicuesa (Àrea d'Evangelització), Mn. Carles Sanmartín (Àrea Socio – Caritativa), Mn. Lluís Sallán (Àrea de Formació), i el Sr. Laureano Sánchez (Responsable del Curs d'Animadors de Comunitat).

Tema primer: Experiència actual de les Àrees Diocesanes. Conjunt d'objectius que es pretenen desenvolupar.

Àrea de Litúrgia: L'Àrea ha estructurat fins ara el treball en dues fases: un temps d'informació per intercanviar coneixement mutu i l'experiència de tots els grups que formen l'àrea, i en aquest moment es troben en un pas més qualitatiu preparant esdeveniments que poden oferir a tota la Diòcesi (recessos, exercicis espirituals...).

El tercer pas que es proposa l'àrea és oferir formació al voltant del sagrament de l'Eucaristia, on es proposen diverses accions.

Àrea d'Evangelització: Després d'un treball inicial d'aglutinar, l'àrea ja no funciona amb fractures internes, amb tot, reconeixen que els cal un revulsiu intern i innovació per continuar aglutinats.

Es plantegen, a més, treballar el tema de l'acompanyament de persones.

Àrea Socio – caritativa: Després de l'etapa de coneixement i afecte mutu de totes les entitats de l'àrea, estan en el moment de poder engendrar accions comuns com ara el programa DIDO (dispositiu d'igualtat d'oportunitats) que és el buc insígnia.

Amb tot, es troben que les entitats de l'àrea tenen un gran desgast després dels anys de treball fort a causa de la crisi econòmica.

Tenen la percepció que les entitats es troben a la “frontera”, que són una mena d'atri dels gentils, trobada entre la fe i la increença però en aquest cas dins de l'àmbit social.

El fruit més positiu és que la Xarxa socio – caritativa de Lleida és un model de funcionament de xarxa i que algunes institucions civils se n'han fet ressò.

Àrea de Formació: Informa que són milers de persones que cada any reben algun servei dels que ofereix l'àrea, de qualsevol dels grups que

la formen. Es plantegen elaborar un calendari de **formació** per poder-lo oferir a l'Assemblea Diocesana d'enguany.

Tenen pendent, com àrea, fer una reflexió i mirada al futur per preveure necessitats.

Tema segon: **Preparació de l'Assemblea Diocesana, entorn la implantació i inici de treball pastoral dels Animadors de Comunitat en Espera de Prevere.**

El **Sr. Bisbe**, demana que en primer lloc cal verificar si han pogut complir i implantar els objectius diocesans d'enguany i poder avaluar el resultat.

Per l'Assemblea Diocesana s'ha de pensar com presentar els Animadors de Comunitat i estudiar on es poden integrar, en quins equips pastorals.

El **Sr. Laureano Sánchez**, presenta novament el contingut que s'ha oferir en el curs d'Animadors. Opina que durant l'Assemblea Diocesana no seria el moment adequat per fer l'enviament públic. Encara s'ha de presentar millor a les comunitats, el que aquest model de treball pastoral significa.

Del grup de persones que actualment acabarà el curs, alguns s'han hagut de retirar per qüestions personals, altres estan discernint la seva possible vocació al diaconat. Alguns d'ells seria bo no destinar-los a les seves zones naturals, ja que tindrien possibilitat de desenvolupar millor la seva tasca en altres comunitats.

Mn. Ramon Prat, acceptant les opinions sobre el moment de l'enviament públic, també argumenta que cal plantejar una fase d'execució per la seva implantació.

Un conseller suggereix que a l'Assemblea Diocesana es presentin alguns exemples de la consecució dels objectius diocesans d'enguany.

També demana que a les primeres comunitats on es despleguin els Animadors, estiguin suficientment preparades per acceptar-los, per tal que les primeres experiències siguin reeixides.

Un conseller diu que, seria necessari resituar, explicar, reflexionar amb els preveres, en general, la qüestió dels Animadors, abans de començar aquesta nova manera de treballar pastoralment, fins i tot abans de plantejar-ho a l'Assemblea Diocesana.

Una consellera, opina que també cal explicar-ho acuradament als laics, igual que als preveres i que l'Assemblea pot ser un bon moment on presentar-ho com un projecte diocesà.

Sorgeix l'iniciativa de que el Sr. Bisbe tingui una trobada, abans de l'Assemblea Diocesana, amb els preveres de pobles i de ciutat, per

tal d'explicar amb detall el paper dels Animadors, les seves funcions, el seus llocs naturals de treball, etc.

Essent les 21:00 h el Sr. Bisbe clogué la sessió amb una pregària, tot donant les gràcies pel treball fet.

Secretaria General

Nomenaments

Abril

Dia 10

Mn. Joan R. Ezquerra Pociello, President de la Comissió Assessora de Patrimoni moble i immoble del Bisbat de Lleida.

Sr. Ximo Company Climent, Vicepresident de la Comissió Assessora de Patrimoni moble i immoble del Bisbat de Lleida.

Sr. Lluís Casaña Carabot, Secretari de la Comissió Assessora de Patrimoni moble i immoble del Bisbat de Lleida.

Mn. Víctor Manuel Espinosa Oller, Membre de la Comissió Assessora de Patrimoni moble i immoble del Bisbat de Lleida.

Sr. Joan J. Riu Busqueta, Sr. Francesc Fité Llevot, Sr. Joan Ramon González Pérez, Sra. Montserrat Macià Gou, Sr. Isidre Puig Sanchis, Sr. Antoni Roger Martí i Mn. Jesús Tarragona Muray, Vocals de la Comissió Assessora de Patrimoni moble i immoble del Bisbat de Lleida:

Dia 28

Sr. Emili Reimat Burgués i Sra. Tesa Corbella García, Delegats Diocesans de Pastoral Familiar de Lleida.

Maig

Dia 21

P. Antoni Riera Figueras, S.J., Delegat Diocesà per a la Vida Consagrada.

Dia 25

Sra, Mª José Rosell Farré i Sr. Amadeu Bonet Boldú, vocals del Patronat de la Fundació verge Blanca.

Sra. Laura Obea Molina, Secretària de la Fundació Verge Blanca.

Sr. Xavier Nus Garrell, President dels Centres d'Esplai Cristians.

Sr. Josep Ramon Vidal Godall, Director de l'Escola de L'Esplai de Lleida.

Juny

Dia 2

P. Jesús Sans Compte, ocd, Capellà de l'Hospital de Santa Maria de Lleida.

Dia 25

P. Ramon Ribas Boixeda, sj, representant de la Comunitat dels Jesuïtes de Lleida, a la Fundació Jaume Rubió.

Necrològiques

Mn. Ramon Pociello Ardiaca

El dia 1 de gener de 2014, va morir Mn. Ramon Pociello Ardiaca.

Mn. Pociello va néixer a Benabarre (Osca) el 19 de setembre de 1931 i va formar-se al Seminari de Lleida, on va ser ordenat l'any 1956.

En el territori de la nostra Diòcesi de Lleida del moment, va treballar pastoralment a les comunitats de: Lascuarre, Castigaleu, Castelflorite, Alfaràs, Andaní, Ivars de Noguera i Tamarite de Litera. També va tenir diferents càrrecs com a membre del Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics.

L'any 1998, amb el canvi de límits de les diòcesis, va incardinar-se al Bisbat de Barbastro-Monzón.

El funeral se celebrà el dia 2 de gener de 2014, a les 16:00 h, a l'església parroquial de Benabarre.

Descansi en pau.

Mn. Martí Bravo Puy

Sacerdote nacido en Lleida, el 22 de mayo de 1943, entró en la familia de los hijos de Dios, por el Bautismo, en la Parroquia del Carmen, el 28 de Mayo. Recibió la ordenación sacerdotal en Lleida el 4 de junio de 1966. Ejerció su ministerio sacerdotal en Vilaller y comarca y en Fraga.

Ha entregado su vida al Señor, en Barbastro, el 24 de Enero de 2014.

*“¿Con quién estaremos en el cielo?
Con Dios que es nuestro Padre,
con Jesucristo que es nuestro hermano,
con la Santísima Virgen que es nuestra madre,
con los ángeles y los santos que son nuestros amigos”.*

(Santo Cura de Ars)

Missa funeral per Mn. Martí Bravo

La missa exequial per l'ànima de Mossèn Martí Bravo va tenir lloc el 26 de gener a la catedral de Barbastro, localitat on residia des que va caure malalt i durant els darrers anys de la seva vida. Hi van assistir nombrosos preveres dels dos bisbats, entre els quals hi figurava Mn. Josep Anton Jové, vicari de pastoral de la diòcesi de Lleida.

Mossèn Martí era natural de Lleida, lloc on havia nascut el 22 de maig de 1943, al domicili patern del carrer del Carme. Sis dies després entrà en la

família dels fills de Déu a la parròquia del Carme, lloc on celebrà la primera Missa el 5 de juny de 1966, l'endemà de ser ordenat sacerdot. Durant vint-i-quatre anys exercí el seu ministeri a Senet i comarca de Vilaller, a l'Alta Ribagorça; posteriorment, des de l'any 1990, serví la parròquia de Fraga, encara aleshores Bisbat de Lleida. A Fraga era quan el 1998, aquesta ciutat passà a la diòcesi de Barbastro-Monzón. Allí continuà Mossèn Martí 14 anys més, fins que, en caure malalt, va haver de retirar-se a la ciutat de Barbastro.

L'estreta vinculació de Mn. Martí amb la nostra Diòcesi i els nostres mossens –que van conviure amb ell 24 anys al Pont de Suert– ha estat el motiu fonamental de celebrar el mateix dia una missa exequial a la parròquia del Carme.

Barbastro i Lleida, 25 de gener de 2014.

Comunicat de la Secretaria General

Ha mort Mons. Ramon Malla Call, bisbe emèrit de Lleida

El dia 18 d'abril de 2014 va morir Mons. Ramon Malla Call, Bisbe emèrit de Lleida.

La missa exequial se celebrà **dilluns dia 21 d'abril, a les 11:00 h.**

Des de les 17:00 h del dia 18, les seves despulles restaren a la capella del Santíssim de la Catedral de Lleida.

Descansi en Pau.

Mons. Ramon Malla Call

Mons. Ramon Malla Call, fill de Ramon i Dolors, nasqué el 4 de setembre de 1922, a la Seu d'Urgell.

Estudià al Seminari de la Seu d'Urgell i de Barcelona i fou ordenat prevere a Salamanca, el 19 de desembre de 1948.

També estudià la Llicenciatura en Teologia a la Universitat Pontifícia de Salamanca i Dret Canònic a la Universitat Gregoriana de Roma.

Pastoralment va treballar a la Cúria de l'Arquebisbat de Barcelona, a la Secretaria per a Religiosos i com a capellà de l'hospital de l'Esperança, de Barcelona.

El 24 de juliol de 1968 va ser nomenat bisbe de Lleida, prenent possessió de la Diòcesi el 26 d'octubre del mateix any. Rebé l'ordenació episcopal el dia següent, 27 d'octubre, a la Santa Església Catedral de Lleida.

A la Conferència Episcopal Espanyola va ser membre de les següents Comissions: Missions i relació entre les esglésies, Comissió Mixta Bisbes i Superiors Majors, Assumptes Econòmics, Comissió Jurídica i Comissió Mixta de Bisbes i Superiors Religiosos i Instituts Seculars.

Passà a ser bisbe emèrit el 19 de desembre de 1999.

Acadèmia Mariana

Pontifícia i Reial Acadèmia Bibliogràfica Mariana de Lleida

Estatuts

Títol I. Naturalesa i domicili de l'Associació

Article 1r – Naturalesa

L'Acadèmia Mariana és una associació pública de fidels, amb personalitat jurídica pública, constituïda a la diòcesi de Lleida, a l'empara d'allò que estableix el Codi de Dret Canònic. (c. 312, 3r.)

L'Associació es regirà pels presents estatuts i per les disposicions del dret canònic vigent que li siguin aplicables.

Article 2n – Domicili Social

L'Associació té el seu domicili social a Lleida, carrer de l'Acadèmia núm. 17, en l'edifici propietat del Bisbat de Lleida, Acadèmia Mariana.

Títol II. Finalitats

Article 3r. – Finalitats

L'Associació té per objecte:

- a. Promoure i impulsar la devoció a la Mare de Déu, sota l'advocació de l'Acadèmia, patrona de la ciutat de Lleida.
- b. Promoure i impulsar activitats de recerca, estudi i divulgació de la Mariologia inserida en l'eclesiologia del Concili Vaticà II, mitjançant simposis, conferències, seminaris i altres activitats adients a aquesta finalitat.
- c. Cooperació amb l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida (IREL) en el programa de postgrau dels alumnes que s'hi graduïn. Cooperació amb el mateix IREL i els convenis que pugui tenir amb la Universitat i altres entitats acadèmiques.
- d. Acollir i impulsar l'evangelització en la línia pastoral de la diòcesi.
- e. Promoure la reflexió arran del paper de la dona en la missió de l'Església, tenint la Verge Maria com a referent humà i cristià.
- f. Dur a terme activitats culturals i socio-religioses, literàries com ara els certàmens marians, formatives mitjançant el teatre, cinema-fòrum i altres.
- g. Oferir una litúrgia i activitats de dinamització espiritual d'acord amb la Vicaria de Pastoral de la diòcesi.

Títol III. Membres de l'Associació

Article 4t – Altes

Podran ser membres de l'Associació qualsevol persona major d'edat que estigui en comunió amb l'Església Catòlica, es comprometi a contribuir a la realització de les finalitats de l'Associació i sigui acceptada per la Junta, prèvia petició escrita de les persones interessades.

Article 5è – Drets i obligacions

Tots el membres de l'Associació tenen els mateixos drets i obligacions.

Corresponen als membres els següents drets i obligacions:

1. Participar amb veu i vot en les Assemblees Generals;
2. Tenir vot actiu i passiu per als càrrecs directius;
3. Acceptar les disposicions dels estatuts i les decisions vàlides de les Assemblees Generals i de la Junta Directiva.
4. Participar activament en les activitats de l'Associació per tal d'aconseguir les finalitats estatutàries de la mateixa;
5. Contribuir amb la quota que fixi l'Assemblea General.

Article 6è – Baixes

Els membres de l'Associació causaran baixa per decisió pròpia i també o bé per haver incorregut en alguns dels supòsits del c. 316, en el qual cas la Junta Directiva escoltarà prèviament el membre interessat.

Títol IV. Govern de l'Associació

Article 7è – Assemblea General

L'Assemblea General és l'òrgan suprem de govern de l'Associació. Està integrada per tots els membres de l'Associació.

Article 8è – Competències

L'Assemblea General, presidida pel President (Director) de l'Associació, té especialment les següents competències:

1. Aprovar la memòria anual de les activitats de l'Associació, així com el pla d'actuacions del pròxim any;
2. Aprovar l'estat de comptes de l'exercici econòmic anual i el pressupost ordinari i extraordinari;
3. Elegir el President (Director) de l'Associació, entre els socis de més d'un any d'antiguitat, el qual haurà de ser confirmat pel Bisbe diocesà i els membres de la Junta Directiva. Cas de que quedés vacant

la presidència de l'Associació durant el mandat de quatre anys, el Sr. Bisbe nomenarà un president amb caràcter transitori, amb les facultats de l'article 14è, fins que es convoquin noves eleccions.

4. Acordar el canvi de domicili social de l'Associació;
5. Fixar la quantitat de la quota ordinària i extraordinària amb què han de col·laborar els membres de l'Associació;
6. Interpretar les disposicions dels estatuts de l'Associació;
7. Aprovar el Reglament de règim interior, si l'Associació creu oportú tenir-lo;
8. Aprovar les modificacions dels estatuts i acordar l'extinció de l'Associació;
9. Decidir sobre qualsevol altra qüestió important referent al govern i direcció de l'Associació.

Article 9è – **Convocatòria**

L'Assemblea General ordinària se celebrarà anualment i serà convocada pel President, amb almenys quinze dies d'antelació, mitjançant convocatòria que el Secretari adreçarà per escrit en suport paper o per correu electrònic a tots els membres que tinguin dret a participar en l'Assemblea. En la convocatòria s'hi farà constar el dia, hora, lloc de la reunió i l'ordre del dia de la mateixa.

Article 10è – **Assemblea General Extraordinària**

L'Assemblea General extraordinària es convocarà, almenys amb quaranta-vuit hores d'antelació a la data que s'assenyali, quan ho consideri per al bé de l'Associació, el President, o la Junta Directiva o una cinquena part dels membres de l'Associació, amb veu i vot, indicant l'ordre del dia de la mateixa.

Article 11è – **Junta Directiva**

La Junta Directiva és l'òrgan executiu de l'Associació i està integrada pel President, Vicepresident, Secretari, Tresorer de l'Associació i per quatre Vocals.

Els membres que integren la Junta Directiva són elegits per un període de quatre anys, podent ser reelegits una sola vegada per un altre període successiu de quatre anys, i substituint-los quan algú o alguns d'ells causin baixa a petició pròpia o per algun dels motius previstos en aquests estatuts. Hi podran ser convocats, quan s'escaigui, els responsables que s'anomenin per a la realització de les finalitats de l'Associació.

Article 12è – **Competències**

Les competències de la Junta Directiva són especialment les següents:

1. Executar els acords vàlids de les Assemblees Generals, que no s'encomanin a una comissió especial o persona;
2. Proposar al Bisbe els socis o altres persones que es creguin idònies, encara que no siguin socis, per a dur a terme les finalitats de l'Associació, els quals actuaran sempre sota l'autoritat, directrius i aprovació de la Junta Directiva.
3. Preparar la memòria i el pla anuals d'Activitats de l'Associació;
4. Aprovar l'estat de comptes de l'exercici econòmic i el pressupost ordinari i extraordinari preparat pel Tresorer, abans de presentar-lo a l'Assemblea General.
5. Preparar l'ordre del dia de les Assemblees Generals;
6. Admetre els nous membres de l'Associació i decidir la baixa dels membres, d'acord amb l'article 6è dels estatuts;
7. Facultar el President per a què en nom de l'Associació atorgui poders notariais i delegar les facultats necessàries per a legitimar actuacions respecte de tercers, atorgant els corresponents poders a advocats i procuradors dels Tribunals per a defensar i representar l'Associació en assumptes judicials.
8. Acceptar béns temporals mitjançant donacions, herències o llegats. I designar dos consellers per a l'administració dels béns temporals per un període de quatre anys.

Article 13è - **Reunions**

La Junta directiva celebrarà tres reunions anuals; podrà reunir-se, a més, sempre que sigui convocada pel President o ho demani un terç dels membres de la mateixa.

La forma de celebrar i convocar les reunions serà establerta per la mateixa Junta Directiva.

Article 14è - **President**

El president de l'Associació serà el Director de l'Acadèmia Mariana, ostenta la representació legal de la mateixa en tots els assumptes ordinaris de la vida de l'Associació i en aquells a què es refereix l'article 12è dels estatuts; i li corresponen les següents funcions:

1. Presidir i dirigir les Assemblees Generals i les reunions de la Junta Directiva;
2. Ordenar la convocatòria i assenyalar l'ordre del dia de les reunions d'aquells òrgans;
3. Dirigir les votacions i aixecar les sessions;
4. Comunicar a l'Ordinari del lloc, per a la seva aprovació i nomenament, els membres elegits per a integrar la Junta Directiva, així

com els responsables de les activitats a dur a terme per assolir les finalitats de l'Associació; presentar per a la seva aprovació l'estat anual de comptes, el canvi de domicili social, les modificacions dels estatuts i l'extinció de l'Associació, als efectes pertinents.

Article 15è – **Vicepresident**

El Vicepresident substituirà el President en totes les seves funcions quan aquest no pugui actuar.

Article 16è.- **Secretari**

El Secretari de l'Associació, que ho serà també de la Junta Directiva, té les següents funcions:

1. Cursar, per ordre del President, les convocatòries de les Assemblees Generals;
2. Aixecar acta de les reunions dels òrgans de govern de l'Associació, on hi constin els temes tractats i els acords presos;
3. Procurar que els encarregats de dur a terme els acords presos els hi donin acompliment;
4. Dur el registre d'altres i baixes dels membres de l'Associació;
5. Certificar documents de l'Associació amb el vist-i-plau del President;
6. Tenir cura i custodiar l'arxiu de l'Associació.

Article 17è – **Tresorer**

El tresorer de l'Associació té les següents funcions:

1. Administrar els béns de l'Associació d'acord amb el que hagi decidit l'Assemblea General i d'acord amb les normes del Llibre V del Codi de Dret Canònic i del dret comú;
2. Preparar l'estat de comptes de l'exercici econòmic i el pressupost ordinari i extraordinari anuals de l'Associació;
3. Recaptar dels membres de l'Associació les quotes fixades segons els estatuts.

Article 18è – **Consiliari**

Serà nomenat pel Bisbe diocesà prèvia consulta a la Junta Directiva, per un període que el Bisbe determinarà. Podrà ser remogut pel Bisbe d'acord amb les normes establertes pel Dret Canònic.

Assistirà a les Assemblees Generals i a les reunions de la Junta Directiva, amb veu però sense vot.

Les funcions del consiliari són fonamentalment l'atenció del culte de l'Oratori de la Patrona, l'animació espiritual dels membres de l'Associació,

contribuir a que es mantingui sempre la seva naturalesa i finalitats eclesials i fomentar la participació de l'Associació en els plans pastorals diocesans.

Títol V. Reunions i acords de l'Associació

Article 19è – Reunions

L'Assemblea General quedarà constituïda, en primera convocatòria, amb la presència de la majoria absoluta dels convocats i, en segona convocatòria, amb un nombre inferior.

Quan es tracti d'eleccions no es podrà delegar el vot.

Article 20è – Acords

Per a prendre acords vàlids i per a eleccions s'estarà a allò que disposa el c. 119 del Codi de Dret Canònic.

Per a la modificació dels estatuts i per a l'extinció de l'Associació, l'Assemblea General haurà de prendre l'acord en un únic escrutini vàlid amb la majoria dels dos terços de vots.

Títol VI. Facultats de l'autoritat eclesiàstica

Article 21è

Correspon al Bisbe diocesà les següents facultats:

1. El dret de visita i el d'inspecció de totes les activitats de l'Associació.
2. L'aprovació definitiva dels comptes anuals de l'Associació, així com la facultat d'exigir en qualsevol moment el rendiment detallat de comptes;
3. L'aprovació de les modificacions dels estatuts;
4. La dissolució de l'Associació, d'acord amb el dret;
5. Les altres facultats que el dret canònic li atribueix.

Títol VII. Administració dels béns

Article 22è

L'Associació podrà adquirir, retenir, administrar i alienar béns temporals, d'acord amb el que disposa el Llibre V del Codi de Dret Canònic.

Podrà adquirir béns temporals mitjançant donacions, herències o llegats, que siguin acceptats per la Junta Directiva. L'Associació comptarà amb dos consellers que ajudin a l'administració dels béns, designats per la Junta Directiva.

Títol VIII. Modificació dels estatuts i dissolució de l'Associació**Article 23è – Modificació dels estatuts**

La modificació dels Estatuts haurà de ser aprovada per l'Assemblea General, en un únic escrutini vàlid, amb la majoria dels dos terços de vots. Les modificacions, un cop aprovades per l'Associació, cal que siguin aprovades pel Bisbe diocesà per entrar en vigor.

Article 24è – Extinció i dissolució

L'Associació podrà extingir-se per decisió de l'Assemblea General extraordinària, presa en un únic escrutini vàlid, amb la majoria dels dos terços de vots. Podrà ser suprimida per decisió del Bisbe diocesà, si de l'activitat de l'Associació en resultés un greu dany per a la doctrina o la disciplina eclesiàstica o causés escàndol als fidels, tal com estableix el dret.

Article 25è – Destí dels béns

En cas d'extinció o dissolució de l'Associació, els béns de la mateixa seran lliurats al Bisbe diocesà, d'acord amb el c. 123.

Disposició Addicional

L'Associació Acadèmia Mariana és de les institucions integrades en la Casa de l'Església, per la qual cosa, en allò que calgui, s'hauran de tenir en compte els estatuts de l'esmentada Casa.

Disposició transitòria primera

El Sr. Bisbe, a l'aprovar els presents estatuts, nomenarà una Comissió Gestora per tal de fer-los efectius.

Disposició transitòria segona

Els actuals socis de l'Acadèmia Mariana gaudiran de la mateixa condició a l'entrar en vigor els presents estatuts.

Lleida, 6 de maig de 2013

Comunicat de la reunió núm. 210

Els dies 7 i 8 de maig de 2014 ha tingut lloc la reunió n. 210 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), al Santuari de la Mare de Déu de Loreto, a Tarragona. La reunió ha estat presidida per Mons. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe metropolità de Tarragona i primat, i hi han assistit tots els seus membres.

En començar, els bisbes han tingut un record i una pregària per Mons. Ramon Malla i Call, bisbe emèrit de Lleida, que va morir el passat Divendres Sant, 18 d'abril de 2014.

1. Els bisbes han valorat molt positivament la recent Visita *Ad limina apostolorum* que van portar a terme dels dies 3 al 8 del passat mes de març, durant la qual van tenir una significativa trobada fraternal amb el Successor de Pere. L'audiència amb el Sant Pare Francesc va ser una magnífica ocasió d'escoltar i parlar amb el Bisbe de Roma, que es mostrà molt proper a acollir les esperances i els reptes de les nostres esglésies diocesanes així com a il·luminar i encoratjar amb les seves paraules els seus germans bisbes i tots els fidels.

Els bisbes catalans van venerar els sepulcres dels Sants Apòstols Pere i Pau, i visitaren altres destacades basíliques romanes: Santa Maria la Major, Sant Joan del Laterà, Sant Sebastià, Sant Bartomeu, i Santa Sabina. En aquesta darrera basílica els bisbes van iniciar el temps quaresmal al costat del Papa Francesc amb la celebració de l'Eucaristia del Dimecres de Cendra.

Cal destacar també les entrevistes que van mantenir amb els responsables de la Secretaria d'Estat i de diversos dicasteris de la Cúria Romana amb qui van poder compartir les diverses realitats pastorals de les Esglésies que peregrinen a Catalunya i contrastar-ho amb les indicacions que la Cúria els suggerí, amb bona acollida i amb comprensió per a les realitats pastorals de les Esglésies de la Tarraconense.

2. Mons. Francesc Pardo, com a president del Secretariat Interdiocesà de Pastoral de Joventut (SIJ), ha informat els bisbes dels últims detalls de l'Aplec de l'Esperit, la trobada interdiocesana de joves de les deu diòcesis catalanes i de les illes Balears, que tindrà lloc a Banyoles, bisbat de Girona, el proper dissabte 7 de juny, vigília de la festa de la Pentecosta. Els bisbes, com en altres ocasions, animen els joves cristians i els seus animadors i consiliaris a participar-hi.

3. Els bisbes han aprovat la segona edició del Cantoral Litúrgic Bàsic, expressió de la comunió entre totes les Diòcesis amb seu a Catalunya, que han presentat el coordinador de la Secció de Música de la Comissió Interdiocesana de Litúrgia (CIL), Mn. Joan Baburés, delegat de Litúrgia i Música de Girona, i el Sr. Jordi Guàrdia, responsable musical del CPL. La secció de Música de la Comissió Interdiocesana de Litúrgia formada pels Delegats Episcopals de Música de cada una de les Diòcesis ha estat l'encarregada de dur a terme aquest treball i ha comptat amb l'ajuda de música experts, així com del Centre de Pastoral Litúrgica i del Monestir de Montserrat.

La novetat d'aquesta segona edició és l'ampliació del repertori, afegint-hi cants propis per a les solemnitats i festes més importants del calendari litúrgic, d'alguns Rituals de sagraments i del repertori gregorià.

4. Així mateix, els bisbes han aprovat el balanç econòmic i el presupost de *Catalonia Sacra*, una iniciativa de promoció conjunta del patrimoni cultural dels bisbats de Catalunya, creada en el si del Secretariat Interdiocesà de Custòdia i Promoció de l'Art Sagrat (SICPAS), que els han estat presentats per Mn. Josep M. Riba i Mn. Lluís Prat, dels bisbats de Vic i Solsona, respectivament.

5. Els bisbes han rebut per part del cardenal Lluís Martínez Sistach una detallada informació sobre el Congrés de pastoral de les grans ciutats. La iniciativa, dirigida pel Sr. Cardenal Arquebisbe de Barcelona, es desenvoluparà en una primera fase durant els dies 20, 21 i 22 de maig a l'Aula Magna del Seminari Conciliar de Barcelona i tractarà el paper de l'Església a les ciutats més importants del món i hi intervindran diversos experts.

La fase conclusiva del Congrés, en què hi participaran un gran nombre d'arquebisbes i bisbes de les principals ciutats del món, serà els dies 24, 25 i 26 de novembre també a Barcelona. Posteriorment, els bisbes que hi assisteixin es desplaçaran a Roma per exposar al Papa Francesc, el conjunt de conclusions extretes durant les jornades d'anàlisi i debat del Congrés.

6. Mn. Àngel Jesús Navarro i Mn. Xavier Blanco, preveres de l'arquebisbat de Barcelona i del bisbat de Terrassa, respectivament, han presentat als bisbes el Document «La Pastoral en l'Esplai. Actualització de la Proposta Educativa i del Directori Pastoral» del Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans (MCECC). Els bisbes hi han donat el seu vist-i-plau, han remarcat la importància de tenir cura de l'educació de la fe als esplais i als centres de lleure, i han encoratjat i animat els responsables del Moviment a mantenir i intensificar aquesta dimensió evangelitzadora en els esplais.

7. Els bisbes han designat Mons. Enric Benavent Vidal, bisbe de Tortosa, com a responsable de l'àmbit de les Missions en el si de la CET i

han tractat també diverses qüestions relatives a la litúrgia, la catequesi, els mitjans de comunicació i l'apostolat seglar.

Tarragona, 8 de maig de 2014

Vida Diocesana

Noces d'or presbiterals de Mn. Jaume Montaña

El·ls proppassats dissabte 29 i diumenge 30 de març es va celebrar a la Casa Sacerdotal i a la parròquia del Carme de Lleida, el 50è aniversari d'ordinació sacerdotal de Mn. Jaume Montaña, que entre altres coses ha estat durant molts anys delegat de Comunicació de la diòcesi de Lleida, vicari de la parròquia del Carme i rector de la parròquia de la Sagrada Família al barri de Cap Pont, que també va fes-

tejar fa poc temps els seus primers 50 anys d'història.

Mn. Montaña va estar acompanyat en aquesta celebració per la seva família, el Bisbe Joan Piris i diversos preveres i persones amigues.

Val a dir que la Delegació de Mitjans de Comunicació està acabant de digitalitzar un important fons de gravacions en vídeo fet durant l'etapa que Mn. Montaña fou delegat de comunicació.

Homenatge a Mn. Montaña

La Parròquia del Carme ha viscut intensament i joiosament la celebració de les Noces d'or sacerdotals de Mn. Jaume Montaña, que va ser Vicari de la parròquia des de 1970 fins 1987, any del seu nomenament com a rector de la Sagrada Família. Al llarg d'aquests disset anys va formar els joves del grup Isard. Amb aquesta ocasió tan

significativa, l'Isard s'ha mobilitzat per a retre un càlid i emotiu homenatge a Mn. Montaña. El 29 de març de 1964 Mossèn Jaume Montaña Carrera va ser ordenat sacerdot. El passat diumenge 30 de març la Parròquia del Carme junt amb el seu estimat «Isard» li va preparar una missa de joventut, com les que fèiem abans els dissabtes a un quart

de nou del vespre, per celebrar amb ell aquesta data tan important. En aquell temps érem joves d'edat i avui som joves d'esperit.

Hi va assistir també la seva família i una representació de la

Parròquia de la Sagrada Família on va estar darrerament. Mossèn Montaña va ser la columna vertebral dels moviments infantil i de joves de la Parròquia del Carme durant tots els anys en què hi va exercir el seu ministeri.

Matinal de preveres i diaques

El dilluns 31 de març, va tenir lloc a Barcelona una trobada organitzada pel SIC (Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears) de preveres i diaques de Catalunya i les Illes Balears. A la trobada van assistir uns 120 preveres i des de Lleida es va fer un autocar amb 23 amb el senyor bisbe al capdavant. Potser una de les diòcesis que més assistents vam anar. Per començar, el bisbe-president del SIC Sebastià Taltavull va fer una presentació de com es troba actualment la catequesi a partir de les preguntes que es van passar a tots els preveres. A partir d'aquest va fer unes reflexions i es va obrir un debat, on es van compartir diferents idees.

Després, es va fer una taula d'experiències en relació amb la catequesi. Des de Lleida es va

explicar una experiència de Missa familiar o d'infants, és a dir, com es pot adaptar la missa a la presència d'infants tot fent una d'homilia plàstica, visual i interactiva amb elles i ells, els pares i mares o la comunitat. La diòcesi de Mallorca va explicar la seva experiència de catequesi de continuació i la diòcesi de Barcelona l'acompanyament als catequistes. Totes i cadascuna de les experiències vistes des del punt de vista del prevere.

La Matinal va ser força interessant i els preveres i diaques en el dinar comentaven el profitós que havia estat anar-hi, que a part de conèixer noves realitats també es van obrir llaços de col·laboració amb altres preveres de diferents diòcesis.

Trini Catalán
Delegada de Catequesi

Trobada interparroquial de l'Escola de Fe i Vida

La població de Torregrossa va acollir el dimecres, 2 d'abril, la sisena trobada del present curs de l'Escola de Fe i Vida de la

UP formada per les parròquies de les Borges Blanques, Juneda, Torregrossa, La Floresta i Puiggròs. La sessió anà a càrrec de Mn. Josevi

Forner, vicari de les parròquies, i versà sobre el llibre escrit pel Papa Francesc, “La Joia de l’Evangeli”. Aquesta vegada, el tema escollit del llibre fou la missió de la parròquia i la dels fidels que la formen. Mn. Josevi, amb la seva àmplia exposició, implicà als presents en les missions encomanades tant als preveres com als laics. S’obrí un debat sobre el tema, aportant els assistents varies i diferents actuacions per mirar d’aconseguir una parròquia més participativa, més activa i, sobretot, més evangelitzadora. A causa de

les aportacions sorgides del debat, ens donàrem un temps de reflexió fins a la pròxima reunió a cada parròquia, on, de forma individualitzada, s’aportaran idees concretes per poder-les posar en marxa de manera local.

A causa del temps litúrgic de la Setmana Santa i la Pasqua de Resurrecció, s’ajorna la trobada prevista pel Dimecres Sant fins al dimecres 30 d’abril.

Josep Domènech

Vida Creixent a Aitona

El dia tres d’abril, vam fer una visita guiada a la Llar de Santa Teresa Jornet al poble d’Aitona. El personal i les germanes ens van atendre i ens van acompanyar per les esplèndides dependències de la residència. Vam quedar meravellats de les instal·lacions tan apropiades i modernes. Tot seguit, a la capella de la residència, una preciositat per admirar, es va celebrar una missa, presidida per mossèn Francisco José Ribas Fraguero, rector d’Aitona, i els mossens de Vida Creixent, Xavier Batiste, Josep Mª Cebrià, Robert Louan, Martí Sandiumenge, i uns cent cinquanta membres de la delegació vinguts de Lleida i d’altres pobles dels voltants.

Tot seguit ens vam traslladar als afores del poble a visitar la Cova del Pare Palau, on vam poder reviuir aquells moments d’evasió i pregària que en aquell lloc va viure prop de Déu.

De tornada a Aitona, ens vam reunir al poliesportiu on ens van servir un bon dinar presidit per l’alcaldessa d’Aitona, Rosa Pujol Esteve, qui al final de l’àpat ens va dirigir unes sentides i apropiades paraules.

Per acabar vam ser sorpresos per una divertida actuació d’una “Pallassa” que ens va fer participar a tots.

Josep Maria Condal
Delegació de Vida Creixent

Tallers de formació per a catequistes

La Delegació de Catequesi del Bisbat de Lleida va organitzar el dissabte, 5 d'abril, uns tallers de formació per a catequistes. Van assistir uns 30 catequistes de tota la diòcesi de Lleida. Els tallers van ser sobre dinàmica de grups, realitzat pel Gerard Sans, de l'Esplai Apasomi i col·laborador de la Funda-

ció Verge Blanca; i d'interiorització, que va anar a càrrec de la germana Fernanda Villanueva, cmt, de la Cova del Pare Palau d'Aitona.

Els catequistes van sortir molt contents de la formació.

Trini Catalán
Delegada de Catequesi

Jornada de Mestres i Professors de Religió

Somriures, il·lusió, sentiment de pertinença. El dissabte, 5 d'abril, la ciutat de Vic va acollir la 8a Jornada de Mestres i Professors de Religió de les diòcesis amb seu a Catalunya, que organitza conjuntament la Fundació Escola Cristiana de Catalunya (FECC) i el Secretariat Interdiocesà d'Ensenyament de la Religió a Catalunya (SIERC). La jornada, que va arrencar amb la conferència Com parlar de Jesucrist a partir del currículum?, a càrrec de Mn. Armand Puig, va comptar amb la presència de la consellera d'Ensenyament, Irene Rigau; de l'alcalde de Vic, Josep M. Vila d'Abadal; del Secretari General de la FECC, P. Enric Puig; del Bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova, i de l'Arquebisbe de Tarragona, Mons. Jaume Pujol.

“El currículum de l'assignatura de religió és quelcom fred, un títol en una llista, i és el professor qui l'ha d'omplir amb la seva intel·ligència, qui ha d'atreure els alumnes vers

Crist”, va afirmar Mn. Armand Puig en la seva ponència. “Crist es transmet a través de la Paraula, la Imatge i la vivència. Els nois i noies poden accedir a les dues primeres, però la vivència només la pot transmetre el mestre o professor. Fixeu-vos, doncs, en la importància de la vostra tasca”, va observar. “Vosaltres heu de ser la mà que sembra, perquè la collita només existeix quan hi ha sembra”, va advertir Mn. Puig, qui va fer referència al Sant Pare Francesc com a exemple de “sebrador”.

L'alcalde de Vic, Josep Maria Vila d'Abadal, va destacar la importància de l'ensenyament de la religió “com a element integrador”. “La nostra ciutat ha acollit en els últims anys moltíssima gent vinguda d'arreu del món, i la integració ha estat possible gràcies a l'ensenyament i a la transmissió d'uns valors”. En la mateixa línia es va expressar el Secretari General de la FECC, P. Enric Puig, qui va afirmar que els

valors cristians, en tant que integradors, exigeixen que els educadors cristians siguin testimonis de Jesús i transmetin esperança i coratge”.

El Bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova, va assegurar que “el futur d’un poble no es fa amb lleis i disposicions, sinó des de les famílies i les escoles”, i va afegir que “ens pertoca a nosaltres preservar el que som”. Per la seva banda, la consellera d’Ensenyament, Irene Rigau, va enaltir la tasca dels mestres i professors de religió tot qualificant-los “de campanars dels nostres dies”, ja que “s’han erigit en referents, tal com els campanars ho van ser molts anys en cada poble de Catalunya”. Rigau també va posar com a exemple de la necessitat de l’ensenyament religiós el fet que, en les darreres proves de quart d’ESO, molts pocs nens i nenes coneixien el significat del verb mitificar, quelcom que “demostra, al capdavant, un terrible analfabetisme religiós en la nostra societat”.

A banda de la ponència inaugural i els discursos institucionals, l’altre plat fort de la jornada van ser els tallers, que enguany en van

superar la vintena i que van comptar entre els formadors amb noms tan coneguts com el de la il·lustradora Pilarín Bayés, que en va impartir el titulat *La Bíblia en persona*, que va permetre els assistents de dibuixar personatges bíblics a partir del seu caràcter i aspecte. D’altres tallers –els quals van tenir lloc tant al Seminari de Vic, com a la Catedral de la capital vigatana, el Museu Episcopal i l’Albergueria–, van ser *Pedagogia dels valors humans en la classe de Religió*; *La cultura catalana com a recurs significatiu per a l’Ensenyament de la Religió a Primària*; *Seguint les petjades de Jesús*; *Introducció a l’aprenentatge cooperatiu a la classe de Religió*; *Contes d’arreu del món amb missatge evangèlic*; *Explica’m una paràbola*; *Reli en Acció... amb el Gènesi*, o *Una vida de cinema per a la classe de Religió*.

Després del dinar, també hi va tenir lloc l’actuació musical d’un jove grup coral osonenc, que va donar pas a l’Eucaristia amb la qual es va cloure la 8a Jornada de Mestres i Professors de Religió Catòlica”.

Jornada d’Apostolat Seglar de Catalunya

El dissabte 5 d’abril de 2014 s’ha celebrat a la Casa de l’Església de Sant Feliu de Llobregat la Jornada d’Apostolat Seglar de Catalunya, convocada per la Comissió Interdiocesana d’Apostolat Seglar (CIAS) de la Conferència

Episcopal Tarraconense. Ha tingut per lema “Camins d’evangelització”. A la trobada que ha comptat amb la participació de tres lleidatans, hi han assistit més d’un centenar de persones, laics, laiques i consiliaris pertanyents a l’Acció Catòlica i a

diverses associacions d'apostolat seglar i nous moviments, provinents de tot Catalunya, s'han aplegat a la Casa de l'Església de Sant Feliu de Llobregat amb els objectius de visibilitzar la realitat de l'apostolat laïcal a Catalunya, ajudar a la coneixença mútua, formar-se per a l'evangelització i aportar iniciatives per a la promoció de l'apostolat seglar.

Mons. Agustí Cortés, bisbe de Sant Feliu de Llobregat, ha donat la benvinguda als assistents, entre els quals hi havia Mons. Francesc Pardo, bisbe de Girona. Ha remarcat que els bisbes desitgen un laïcat confessant de la fe, compromès en el món, amb veu pròpia i en comunió eclesial.

Mons. Xavier Novell, bisbe de Solsona i president de la CIAS, ha remarcat la necessitat que avui tenen els laics d'associar-se per tal de poder afrontar el repte de l'evangelització.

La primera ponència ha estat a càrrec de Cori Casanova, membre del Moviment de Professionals Catòlics de Barcelona, i de Jaume Galobart, delegat de Catecumenat i membre de l'equip d'Apostolat Seglar de la diòcesi de Terrassa.

Cori Casanova ha definit la funció dels laics en el Poble de Déu com "ser veu de l'evangeli en el món i ser veu del món en l'Església". La missió dels laics s'ha de viure en una espiritualitat arrelada en la presència-absència de Déu en el món. Alhora, els laics han de ser portaveus del món a l'interior de la

parròquia. Finalment, ha manifestat la necessitat de continuar el procés de renovació de l'Acció Catòlica, en comunió amb altres realitats afins, i de ser acompanyats per preveres sensibles a la realitat laïcal.

Jaume Galobart ha assenyalat el repte i l'esperança que suposa la nova realitat del catecumenat: cada vegada més persones demanen un accés a la vida cristiana provinents de situacions de "perifèria": cal un nou llenguatge per tal de despertar i transmetre la fe, cal un acompanyament personal i un recolzament de la comunitat.

La segona ponència ha estat pronunciada per Anna Almuni, delegada d'apostolat seglar de Barcelona. Parlant de l'espiritualitat evangelitzadora dels laics, ha afirmat que tots som alhora deixebles cridats a seguir Jesús i missioners enviats per ell a anunciar la bona notícia i tenir cura dels altres. El laic cristià ha de ser contemplatiu de la Paraula, arrelat en la persona de Jesús, i contemplatiu del poble, atent a les crides de Déu que es manifesten en els germans, amb la mirada posada en el món que necessita ser transformat i en els pobres amb qui Jesús s'identifica.

Després d'un temps de descans i de treball en grups, va arribar el diàleg en plenària per tal de posar en comú els reptes que hem d'afrontar de cara a l'evangelització en la nostra societat. Les idees més destacades van ser la necessitat d'implicar-se en les parròquies, de tenir una actitud

acollidora, d'aprofundir en la formació i de viure l'evangeli joiosament.

Els moviments d'Acció Catòlica van llegir un comunicat conjunt en el qual fan palesa la seva aportació a la missió evangelitzadora del laïcat, basada en el compromís personal i col·lectiu, l'espiritualitat i el testimoni creient.

Cori Casanova, promotora de Laïcat XXI, va anunciar la celebració d'un Congrés del Laïcat del 2 al 4 d'octubre de 2015 al monestir de Poblet.

L'eucaristia, presidida pel bisbe Xavier Novell, i el dinar de germanor van cloure la jornada.

El goig de revisar la vida

En Francesc López Portolés, president del MPCL (Moviment de Professionals Catòlics de Lleida) i responsable voluntari del programa de ràdio "De Bat a Bat" al Bisbat de Lleida, ens ha fet arribar el text que, pel seu interessant contingut, publiquem a continuació:

"El goig de revisar la vida"

Servidor pertany, fa aproximadament vint-i-cinc anys, a un grup que pràcticament cada setmana revisa què fa a la seva vida i amb la seva vida. Això pot semblar estrany, però no ho és. Surt del compromís dels seus integrants de ser protagonistes de la seva vida, de les seves vivències i de l'entorn que els envolta. Deia que semblava estrany ja que és difícil que, en una societat com l'actual, un grup de persones puguin mantenir un compromís tant de temps en mig d'una societat que tira molt de l'obsolescència i de les coses immediates (i immediatisme). Això ha estat possible gràcies a la nostra flexibilitat per trobar moments per

reunir-nos, malgrat els canvis que han sorgit en les nostres vides: casaments, pèrdues de persones estimades, naixements, estudis, treball, etc.

En aquestes revisions no teoritzem sobre la vida. Partim del que cada dia ens passa, d'aquestes dificultats que tots tenim i que en un moment o altre ens aturen. Això ho fem utilitzant la revisió de vida. Consisteix en veure què ens passa, en analitzar les seves causes i conseqüències, fer un jutjar on veiem per què passen aquestes coses i quina seria la millor manera d'actuar i, finalment, actuar, que seria el compromís transformador.

Aquesta forma de fer semblaria com una teràpia i segur que en molts llocs ho deuen de fer anar així. La gran diferència és que nosaltres utilitzem com a referent a Crist, què va dir, què va fer i quines actituds deixava entreveure. Us asseguro que es l'única forma de créixer d'una forma real i no caient en l'autoengany i, per

tant, un camí clar i evident cap a la felicitat. Ell ens fa de mirall, ja que si ho fem conscientment ens farà prendre uns compromisos autèntics que faran transformar-nos a nivell personal i serem transformadors del nostre entorn, fent que prenguem compromisos ens els àmbits on ens movem habitualment: amics, família, feina, política, societat, etc.

D'eines n'hi ha moltes. Jo us faig partícips d'una que fa molts anys que s'utilitza i que continua vigent. En un món on per natura

no se'ns proporcionaran ni eines ni espais de reflexió ni revisió és important saber que hi ha gent que creu en altres formes i maneres de fer. Per això us en faig partícips.

A Lleida i les seves comarques hi ha un bon grapat de persones que l'utilitzen i que, a més, estan agrupades en diferents moviments i aquests també estan a la resta de Catalunya, Europa i el món.

Jo, simplement, sóc membre d'un d'ells.

Francesc López Portolés

Trobada diocesana de Joves del Bisbat de Lleida

El passat dissabte, 5 d'abril, 170 joves del bisbat de Lleida es van trobar al Paranimf de l'Acadèmia Mariana de Lleida per participar en la Trobada Diocesana de Joves que portava com a títol "Canta la teva fe". Aquesta trobada va ser una oportunitat per als joves de les parròquies, serveis, moviments i associacions cristianes del bisbat per pregar, cantar, parlar, reflexionar i escoltar testimonis i projectes que s'esdevenen a la nostra diòcesi, com el dels habitatges socials del seminari de Lleida.

Durant tota la Trobada van estar acompanyats pel Bisbe Joan Piris.

La Trobada va estar amenitzada pel grup de música tarragoní **CTF Cantalatevafe**. CTF és un grup de música format per joves cristians de la diòcesi de Tarragona que a través de la música volen transmetre la seva experiència de Déu. Experiència que van saber transmetre amb les seves cançons compromeses amb el Crist i seguides amb entusiasme pels nois i noies del nostre Bisbat generant així una vetllada difícil d'oblidar.

Trobada voluntaris Projecte Habitatges Socials

L'Acadèmia Mariana va aplegar el vespre del dimarts, 8 d'abril, bona part del grup de vuitanta voluntaris que actual-

ment col·laboren en el projecte dels habitatges socials del Seminari de Lleida, els quals varen reunir-se per fer un balanç de la feina feta en les

diferents comissions, des que es va endegar aquesta iniciativa fa catorze mesos. Els responsables de les diferents comissions –tècnica, social, econòmica, jurídica, d'activitats i comunicació– van anar explicant en quina fase es trobava la seva feina, quins entrebancs havien hagut de superar i quines eren les perspectives de futur. Aquesta era la segona vegada que els voluntaris es trobaven plegats també amb el bisbe Joan per compartir experiències, la primera havia estat tot just feia un any.

Després d'escoltar els informes de les comissions i del director executiu dels habitatges, Paco Campo, molts voluntaris, alguns d'ells vinguts des de Barcelona, van explicar les vivències personals que els estava aportant haver-se compromès en aquest projecte.

La reunió també va servir per informar de les noves activitats programades per recaptar recursos per finançar les obres. A finals d'abril es presentaran dues iniciatives vin-

culades al món de l'art. La primera és una exposició per vendre peces cedides per artistes locals i la segona l'edició d'una carpeta amb litografies d'altres artistes, que es posarà a la venda.

Mons. Joan Piris va cloure la trobada, agraint la col·laboració dels voluntaris i de les empreses i institucions que s'han involucrat en el projecte i recordant que, malgrat ser conscient que els 19 habitatges no solucionaran el greu problema social dels desnonaments, aquesta iniciativa podia ser un primer pas per demostrar que una altra manera de fer és possible per aconseguir un món millor. I la prova era el nombre de persones que s'atansaven al projecte i s'oferien a col·laborar.

Pel bisbe Joan, el lema del seu episcopat, “entre tots i per al bé de tothom”, no és literatura. “Tots podem aportar alguna cosa i és poden fer moltes coses si ajuntem les mans”, va cloure.

Curs Brúixola per a monitors de centres d'esplais a Llesp

El passats 14, 15 i 16 d'abril es va realitzar el Curs Brúixola a la casa de colònies Verge Blanca de Llesp. Hi van participar 50 joves, d'entre 15 i 17 anys, tots ells vinguts dels centres d'esplai del MCECC Lleida – Fundació Verge Blanca. El curs va girar al voltant d'un centre d'interès, el pas de nen a monitor, i durant els 3 dies vam

descobrir que no hi ha una poció per poder ser un gran monitor, sinó que et fas monitor a mesura que creixes i comparteixes experiències amb el teu equip i la resta de monitors/es. La realitat del jovent era molt diversa; hi havia nois i noies que ja estaven participant en el seu centre d'esplai i venien a formar-se i d'altres que encara no havien participat en el

seu centre com a monitors/es però volien formar-se per poder participar-hi. Això sí, a tots i totes se'ls veia molt entusiasmats per descobrir més sobre el món de lleure, tenint en compte la seva perspectiva de pre-monitors.

Al llarg del curs es van realitzar diverses sessions que tractaven diferents temes. Vam treballar quina és la figura del monitor/a, com fer una vetllada, què es pot fer a la natura, quins recursos organitzatius hi ha en un esplai, com es tracta un centre d'interès i els valors i la fe. Les sessions i les dinàmiques van funcionar molt bé, ja que, durant l'estada, es va crear molt bon ambient i van acabar fent pinya joves de diferents centres.

Per part dels tutors/es, ha estat una experiència molt enriquidora. Observar que hi ha tants joves en-

grecats per a ser monitors/es et fa sentir orgullós de la remesa que els diferents centres d'esplai estan creant. Veus com l'esforç que poses en sembrar l'esperit d'un lleure amb sentit dóna els seus fruits. Cursos com el Brúixola són importants per no perdre mai aquest sentiment, del fet que educar en el lleure és important i que no estem sols, que si tots i totes treballem en equip la continuïtat del món del lleure està assegurada.

Estem segurs, per pura estadística, que no tots els joves que han participat arribaran a ser monitors i monitores d'un centre. Però esperem que aquest curs els hagi servit, si més no, per descobrir una altra forma de viure la vida perquè ser monitor/a és un estil de vida que sens dubte et marca com a persona.

Celebració de la Missa Crismal

La catedral nova s'ha omplert de fidels que han participat en la missa que cada dimarts Sant presideix el bisbe Joan Piris, i concelebrada per la major part dels preveres de la nostra diòcesi. En la seva homilia el nostre bisbe Joan agraià la presència dels fidels que era un bon signe eclesial. Citant al Papa

Francesc, anà fent referències a les característiques que han de tenir els preveres, com ara posar-se al servei de la comunitat, l'amor apassionat per l'Església, i revifar el do rebut en el Sagrament de l'Ordre.

Enguany l'oli per a la benedicció dels Sant Olis ha estat ofert per la Cooperativa d'Aspa.

Noces d'or i plata sacerdotals al Bisbat

Dimarts dia 15 la sala de conferències de la Casa sacerdotal es va omplir amb una ampla

majoria dels preveres de la diòcesi que s'havien aplegat per acompanyar els companys que celebràvem

llur aniversari d'ordenació sacerdotal. D'entre els qui celebraven les noces d'or hi havia cinc mossens diocesans i quatre religiosos.

Cal assenyalar que també hi participà en la jornada un ex-mossèn que durant uns anys també formà part del grup de preveres. Un altre prevere diocesà, celebrava les seves noves d'argent.

El matí començà amb la brillant conferència que va fer Mn. Antoni Serramona, que era un dels homenatjats. Mossèn Antoni és prevere Filipó que duu a terme la seva

tasca pastoral a Barcelona. La seva xerrada va estar farcida de records viscuts al seminari i de poemes de diversos poetes.

Seguidament es projectà el documental "Jo crec", de Vicenç Vila, que presenta la bellesa de la fe cristiana, el qual fou apreciat pels mossens.

El matí es clogué amb un dinar de germanor a la mateixa Casa Sacerdotal. En acabar cadascun dels preveres homenatjats reberen de la diòcesi icona com a record de la jornada.

El funeral del bisbe emèrit Mons. Ramon Malla

Sis mossens ordenats pel bisbe Ramon Malla i Call portaren el fèretre amb les seves despulles fins al peu de l'altar de la Catedral Nova per la cerimònia d'enterrament i, posteriorment, fins a la capella de la Mare de Déu de Montserrat, del mateix temple, on rebé sepultura. Aquesta fou una de les accions realitzades durant el funeral del bisbe emèrit de Lleida, Mons. Ramon Malla, que va morir la matinada de Divendres Sant, a l'edat de 91 anys, i que se celebrà Dilluns de Pasqua, a les 11 del matí a la Catedral Nova de Lleida, en una cerimònia que fou presidida pel bisbe de la diòcesi, Mons. Joan Piris, i concelebrada entre altres pel cardenal Lluís Martínez Sistach i l'arquebisbe de Tarragona, Jaume Pujol.

La cerimònia s'inicià amb el trasllat del cos des de la capella del Santíssim, on els fidels reteren el seu darrer homenatge. Els sis mossens que van ésser seleccionats per conduir el fèretre foren el primer que va ordenar i el darrer, Mn. Pere Canals i Víctor Martínez, respectivament; altres dos pertanyents a la Diòcesi de Barbastro-Monzón, Mn. Antonio Vera i Mn. Lorenzo Tricas; i els altres dos són Mn. Carles Sanmartín i Mn. Daniel Gómez. Els sis mossens dipositaren el fèretre al peu del presbiteri, moment en el qual començà la cerimònia.

Tot seguit, Mn. Pardell i Mn. Tarragona col·locaren l'estola i la casulla damunt del fèretre; mentre que Mn. Ros, qui va ser secretari de Mons. Malla durant tants anys, diposità el bàcul, símbol d'haver es-

tat pastor de la diòcesi. Les lectures que es llegiren eren les pròpies de Dilluns de Pasqua.

Quan acabà l'eucaristia, s'aspergí aigua beneïda i s'encensà el cos del bisbe emèrit. El secretari general i canceller de la diòcesi, Mn. Víctor Espinosa llegí un breu testimoni de vida cristiana i ministerial

del bisbe Malla, abans que els sis mossens conduïssin el fèretre fins a la capella de la Mare de Déu de Montserrat, acompanyats de la resta de bisbes i sacerdots que assistiren a la cerimònia, per dipositar el cos en el sepulcre, que també s'havia beneït. La cerimònia finalitzà amb el cant a la Mare de Déu, *Regina Caeli Laetare*.

L'empremta del bisbe Malla a la Diòcesi de Lleida

El bisbe emèrit de Lleida, Mons. Ramon Malla Call va morir la matinada del 18 d'abril, Divendres Sant, a l'edat de 92 anys. Qui va protagonitzar un dels mandats més llargs de la història de la Diòcesi de Lleida, 31 anys, serà enterrat Dilluns de Pasqua, 21 d'abril, a les 11 del matí a la Catedral Nova, on rebrà sepultura als peus de la Capella de la Mare de Déu de Montserrat. La capella ardent ha quedat instal·lada a la Capella del Santíssim de la mateixa catedral, on els lleidatans i feligresos poden retre'l l'homenatge pòstum.

Mons. Malla havia nascut a la Seu d'Urgell, el 4 de setembre de 1922. Amb tretze anys, va entrar a estudiar al Seminari d'aquesta localitat, per continuar posteriorment al de Barcelona, essent ordenat sacerdot a Salamanca el 19 de setembre de 1948. També estudià Teologia a la Universitat Pontifícia de Salamanca i Dret Canònic, a la Universitat Gregoriana de Roma.

Pastoralment va col·laborar a la Cúria de l'Arquebisbat de Barcelona, a la Secretaria per a Religiosos i com a capellà de l'hospital de l'Esperança, de Barcelona.

També va exercir el seu ministeri sacerdotal a les parròquies de Molins de Rei, Capellades i Santa Engràcia, al barri barceloní de Verdun, abans de ser nomenat vicari general de la Diòcesi d'Urgell i Delegat Permanent de la Mitra per Andorra.

El 24 de juliol de 1968, el papa Pau VI el nomenà bisbe de Lleida, essent ordenat pel Nunci de la Santa Seu, Monsenyor Luís Dadaglio, el 27 d'octubre de 1968 a la Catedral Nova de Lleida. Fins aquesta data, la Diòcesi de Lleida va romandre un any i mig administrada per Mn. Amadeu Colom, nomenat vicari capítular per substituir a l'anterior prelat, Mons. Aurelio del Pino.

El nomenament de Mons. Ramon Malla va ser el primer de tot

un seguit que vindrien després i que va comportar que tot Catalunya fos administrada per bisbes del territori. L'octubre de 1968, el bisbe Malla inicià una de les prelatures més llargues de la història de la Diòcesi, en la qual gairebé es va estrenar havent d'assumir temporalment la gestió de la Diòcesi d'Urgell i el Coprincipat d'Andorra, ja que entre juny de 1969 i gener de 1971 va ser nomenat administrador apostòlic.

Mons. Malla va ser vocal de diferents comissions de la Conferència Episcopal Espanyola: Missions i Relacions entre les Esglésies; Mixta de Bisbes i Superiors Majors; Comitè Jurídic; Junta d'Assumptes Econòmics, així com de la comissió mixta de Bisbes i Instituts Seculars.

També va presidir la Comissió Interdiocesana d'Economia de la Conferència Episcopal Tarraconense. D'aquests 31 anys d'episcopat, cal destacar ja des de l'inici del seu servei pastoral, el seu impuls per aplicar les línies marcades pel Concili Vaticà II, que va tenir un moment especial a la Diòcesi de Lleida amb la Setmana de Pastoral.

Des del 25 al 30 de gener de 1970, la majoria de sacerdots i religiosos de la diòcesi i més de mil laics que havien viscut intensament l'etapa conciliar van participar en aquesta trobada que es va realitzar al Col·legi Episcopal, dirigida pel canonge francès Fernand Boulard i organitzada pel vicari episcopal de Pastoral, Mn. Màrius Rodrigo. Per preparar aquesta setmana es van

adreçar 70.000 enquestes a les paròquies i centres de culte del Bisbat on es plantejaven entre altres temes: la participació laical, la conveniència dels consells pastorals, la justa aplicació pastoral dels béns de l'Església, la litúrgia i els sagraments, l'educació i la catequesi, així com la consciència de les famílies lleidatanes envers la millora de la societat on vivien.

Un altre esdeveniment important a l'episcopat de Mons. Malla va ser la celebració de la Setmana d'Evangelització, que va partir amb el desig de conèixer i aprofundir en el contingut de l'exhortació apostòlica de Pau VI "Evangelii Nuntiandi". Es va desenvolupar del 14 al 20 d'abril de 1986 al Col·legi Episcopal. Fou com una segona edició de la Setmana de Pastoral, sense tant ressò públic i més centrada en l'evangelització, però amb una gran capacitat de mobilització. El fruit més important fou donar un impuls definitiu a la formació del Consell Pastoral Diocesà, que havia de coronar els consells parroquials i arxiprestals.

El bisbe Malla també va promoure l'activa participació de la diòcesi de Lleida en el Concili Provincial Tarraconense, que se celebrà de gener a juny de 1995, i on va tenir un paper destacat el teòleg lleidatà i actual vicari general, Mn. Ramon Prat, redactor de la primera ponència. Pel que fa al Bisbat de Lleida, el resultat del Concili fou el Pla Pastoral de la Diòcesi per als anys 1997-2000, on es proposava l'aplicació del Concili Provincial Tarraconense.

Un altre dels assumptes a destacar en el ministeri pastoral del bisbe Malla va ser la voluntat que totes les Comunitats de religiosos tinguessin una parròquia. Durant el seu episcopat es van construir fins a deu noves parròquies –Ntra. Sra. del Pilar, Ntra. Sra. de la Mercè, Sagrada Família, Santa Maria de Gardeny, Sant Agustí, Sant Andreu, Sant Ignasi de Loiola, Sant Jaume, Sant Josep Obrer i Verge dels Pobres–, es va rehabilitar l'Oratori de la Verge Blanca, la Casa de Miravall, a Juneda, van finalitzar les obres del Col·legi Episcopal, es va habilitar provisionalment el Museu Diocesà, i es va construir el Monestir de les Carmelites Descalces i la nova Casa Sacerdotal.

Cal dir que la Diòcesi de Lleida també va viure situacions complexes durant aquests anys, com ara la problemàtica de les propietats dels Canonges a Montagut i la partició de la diòcesi lleidatana amb el pas de part de la diòcesi a la de Barbastro-Monzón.

Altres actuacions que cal atribuir a la gestió del bisbe Malla són la venda de l'Antic Seminari per ubicar-hi la seu de la Universitat de

Lleida, la reconversió de l'antiga Casa Sacerdotal en Seminari Diocesà, la reestructuració de l'Escola Diocesana de Teologia i la constitució de l'Institut Superior de Ciències Religioses-IREL.

Val a dir que durant el seu pontificat va realitzar cinc cops la visita pastoral a totes les parròquies i entitats de la Diòcesi. Finalment, el 19 de desembre de 1999, el bisbe Malla va cedir el bàcul de la diòcesi al bisbe Francesc Xavier Ciuraneta, després de més de dos anys d'haver presentat la renúncia al Sant Pare per raons d'edat.

En els darrers anys de la seva vida el bisbe Ramon Malla, ha viscut retirat a la casa Sacerdotal de Lleida amb una germana seva, i cuidat per les religioses que han tingut cura d'ell i de tots el preveres residents d'aquesta casa Sacerdotal. També ha estat acompanyat per Mn. Vicenç Ros, que va ser el seu secretari al llarg dels seus 31 anys de ministeri pastoral.

**Monsenyor Ramon Malla
Call, descans en pau!**

Delegació de Comunicació.
Bisbat de Lleida

Commemoració centenari naixement beat F. Castelló

El Dissabte Sant (19 d'abril), a les 12 del migdia, al Cementiri de Lleida, tingué lloc un senzill i emotiu acte de commemoració del Centenari del naixement de Francesc Castelló. El beat va nèixer

circumstancialment a Alacant, el 19 d'abril de 1914, ciutat on s'havia traslladat la família per motius laborals del pare. L'acte es va fer davant la fosa comuna on reposen les seves despulles i on hi ha una placa què en

dona testimoni, lloc on es congregà un bon grup de persones convocades per la Comissió Diocesana Pro Canonització del Beat Francesc Castelló.

S'inicià l'acte amb una ofrena de flors, sobresortint un centre floral confeccionat amb cent clavells vermells, un per cada any i amb el color simbòlic del martiri, que fou enviat a Lleida per la germana del beat, Maria Castelló, resident a Saragossa. Després de llegir diversos textos referents a la mare del beat, Teresa Aleu, i al moment sublim del seu martiri, el vici-postulador de la Causa de Canonització, Mn. Gerard Soler, va dir significant l'aniversari del beat i recordant el seu martiri en el Cementiri de Lleida el 29 de setembre de 1936: "Avui d'haver viscut el beat Francesc hauria complert 100 anys, però va morir màrtir als 22 i des d'aquella edat tenim en ella a un Sant".

També intervingué Mn. Joan Ramon Ezquerria, director del se-

cretariat diocesà per a les Causes dels Sants, explicant que a la fosa comuna on reposen les despulles del beat Francesc hi reposen les d'altres 14 màrtirs beatificats el 14 d'octubre de 2013 a Tarragona; entre ells les del bisbe màrtir Salvi Huix, religiosos carmelites i mercedaris, germans i preveres. Mn. Ezquerria anuncià que el proper 4 de maig serà col·locada i inaugurada una placa a la bora de la del beat Francesc Castelló, per recordar i homenatjar a aquests nous beats.

L'emotiu acte clogué amb la veneració d'una relíquia del beat Francesc Castelló (un bocí de roba), continguda en una caixa reliquiari. Aquesta relíquia, juntament amb altres dues, petits ossos del bisbe Salvi Huix i de Mn. Josep Nadal, fill de Bell-lloc d'Urgell, seran traslladades a Roma, per a ser dipositades a l'Església de Sant Bartomeu, a l'illa Tiberina, on les comunitats de Sant Egidi han aixecat un santuari ecumènic en memòria dels màrtirs del segle XX.

Mons. Malla rep sepultura a la capella de la Mare de Déu de Montserrat

El bisbe emèrit de Lleida Mons. Ramon Malla i Call rebé sepultura el Dilluns de Pasqua, 21 d'abril, als peus de la capella de la Mare de Déu de Montserrat, a la Catedral Nova de Lleida, després d'un funeral presidit per Mons. Joan Piris i concelebrat per la major part dels

bisbes de les diòcesis catalanes, amb el cardenal Lluís Martínez Sistach i l'arquebisbe Jaume Pujol al capdavant, així com el titular de la diòcesi de Calahorra-Logroño, Juan José Omella. El bisbe Joan començà la seva homilia agraint les nombroses manifestacions de condol que s'han rebut

a la Diòcesi amb motiu del traspàs de Mons. Malla, produït la matinada de Divendres Sant, per seguir recordant que la celebració cristiana de la mort és sempre i abans de res l'obertura al misteri a Déu, des de Jesucrist i per la seva mediació.

Mons. Piris glossà la figura del bisbe Malla, que “va rebre els dons de la vida i de la fe en una família cristiana i, després, va voler respondre generosament a la crida que Déu li feia al sacerdoci ministerial, i va dedicar la seva vida al servei dels altres”. I el seu pelegrinatge per les terres de Lleida ha estat ampli. “Va fer-ho fidelment des del 1968 al 1999. Hem d'agrair al Senyor aquesta dilatada i fecunda vida ministerial”. Una trajectòria que va fer sempre essent “un bon cristià i, fins als últims temps, donant exemple de delicadesa, estimació... i bon humor”.

El bisbe Joan ha remarcat també a l'homilia com havia viscut la vida i la mort el bisbe Ramon. “*La seva ha estat una vida plena de dinamisme, entregada, generosa, compromesa, encarnada; plena de projectes i de realitzacions en els diferents camps de la pastoral diocesana... Però, sobretot, hi ha una cosa que és més difícil de descobrir a primera vista i en la que no abunden molt els mitjans de comunicació: la petjada que ha deixat en moltes vides*”, ha dit convençut, després d'haver rebut personalment aquests dies les manifestacions de condol. “En puc donar fe recollint el testimoni de la bona gent de Lleida que ha passat

aquests dies al davant del seu fèretre i que m'ho ha manifestat.

¿Us imagineu quantes persones, grups i comunitats haurà visitat i quantes germanes i germans haurà escoltat i ajudat a viure (en 18 anys de prevere i més de 30 de bisbe a casa nostra)? Donem-li gràcies al Bon Déu”.

Mons. Piris finalitzà l'homilia agraint al bisbe Ramon Malla en nom propi i també de tota l'Església diocesana “*el seu servei constant, generós, i fidel durant la seva llarga vida i el seu testimoniatge fins al darrer moment*”.

El funeral començà amb el trasllat del fèretre per sis mossens des de la capella del Santíssim, on s'habilità aquests dies la capella ardent, fins al peu del presbiteri. Tots sis preveres havien estat ordenats sacerdots pel bisbe durant el seu episcopat.

Tot seguit Mn. Pardell i Mn. Tarragona, un com a director de la Casa Sacerdotal i l'altre com a ànima del Museu Diocesà, dues de les obres que caracteritzaren la gestió del bisbe Ramon, col·locaren l'estola i la casulla damunt del fèretre; mentre que Mn. Ros, qui va ser secretari de Mons. Malla durant 31 anys, diposità el bàcul, símbol d'haver estat pastor de la diòcesi.

En acabar la cerimònia, el secretari-canceller, Mn. Víctor Espinosa, llegí uns breus apunts biogràfics, abans que els sis mossens tornessin a conduir el fèretre fins a la capella de la Mare de Déu de Montserrat, en aquesta ocasió, on rebé sepultura.

El funeral va comptar amb l'assistència de diferents autoritats, entre les que figuraven el conseller Josep Maria Pelegrí; el delegat del Govern de la Generalitat, Ramon Farré; el vicepresident de la Diputació, Miquel Padilla; el president del Consell del Segrià, Pau Cabré; una nodrida representació de la corporació municipal, amb l'alcalde en

funcions, Rafael Peris, al capdavant, i diferents delegats territorials del govern autonòmic, parlamentaris, així com una representació de les institucions andorranes, el ministre d'Exteriors i el síndic general, ja que Mons. Malla va arribar a ser copríncep d'Andorra durant la seva etapa d'administrador apostòlic del Bisbat d'Urgell.

Crònica del pelegrinatge a Roma

La peregrinació dels fidels lleidatans, que van anar a Roma amb motiu de canonització de Joan XXIII i Joan Pau II, es va fer en dues versions. En autocar, des del 22 al 30 d'abril, i en avió, des de Barcelona fins a Roma, del 24 al 28. En total 50 pelegrins: de Lleida i pobles, i també d'Andorra i Barcelona, s'hi van incorporar. Us adjuntem la crònica del pelegrinatge, que ha escrit una jove pelegrina, que en forma de diari de viatge, arrenca d'aquesta manera:

“La missió del nostre viatge era molt clara per tots i totes nosaltres, i fou això el que ho convertí en quelcom especial, un camí inoblidable, ple de vivències espirituals i enfortiment de l'ànima, que es va anar consolidant dia rere dia. Un pelegrinatge de cinquanta creients acompanyats per quatre sacerdots per conèixer els grans sants d'Itàlia, amb un

únic objectiu: participar en una cerimònia.

Si els viatges del Papa provoquen desplaçaments massius de creients per veure'l en persona, doncs imagineu-vos, l'interès no solament històric, sinó espiritual per cadascú dels membres de la nostra expedició poder participar en l'eucaristia de canonització diumenge, 27 d'abril de 2014, dels beats Joan XXIII i Joan Pau II i que aglutinava en un mateix escenari quatre papes: els dos beats anteriorment anomenats, Benet XVI, de nom secular Joseph Aloisius Ratzinger, papa emèrit; i l'actual Papa Francesc, de nom secular Jorge Mario Bergoglio, i actual Papa de l'església catòlica.

Un espai de comunió que feu aflorar un sentiment d'unió entre els membres del grup, impulsant un enriquiment i consolidació de la nostra fe”.

El Primer de Maig de la Pastoral Obrera

Com cada any, la Pastoral Obrera de Lleida ha realitzat els seus actes al voltant del Dia del Treball.

Dimecres 30 d'abril es va fer una vetlla de pregària a la Parròquia de Santa Tereseta centrada en la dignitat de les persones. A partir dels grans missatges del pensament social de l'Església ens vam interpel·lar sobre la nostra actitud envers els altres i les injustícies socials. Vam sentir a l'Eugenio, de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca, que ens va fer un testimoni molt viu de l'experiència recent amb una afectada i la seva situació. La Natàlia, d'Arrels – St. Ignasi, ens va explicar el treball per a la integració de les persones excloses i les dificultats que comporta trobar recursos.

Dijous 1 de maig s'ha celebrat la tradicional Eucaristia. Enguany la parròquia triada ha estat Sant Salvador, del barri de Pardinyes. La comunitat parroquial ens ha acollit molt bé. Dins de la celebració ha estat present la difícil situació dels

treballadors en el nostre país i en el món, s'ha llegit un fragment del manifest de la Pastoral Obrera de Catalunya, on es fa una anàlisi d'aquesta situació.

Finalment, com és tradició els darrers anys, hem dedicat una estona al record d'una persona que ens ha estat referent de vida. Enguany, la persona triada ha estat Juan Manuel Bardají, el Juanma, prevere diocesà que va dedicar la seva vida als nens, adolescents i joves, especialment als que estaven en risc d'exclusió. Ho va fer des del món de l'ensenyament i també creant i liderant entitats per donar sortides a aquests nois i que eren autogestionades per ells.

El lema que ha presidit els actes d'aquest 2014 ha estat "Reconstruïm la dignitat de les persones". Ha estat agafat de la prioritat de l'Acció Catòlica Obrera (ACO). Sentim que està en sintonia amb el moment actual i que cal vetllar per a què les persones, tot i el moment difícil no siguin desproveïts de la seva dignitat humana.

El Fons Solidari per a la Inclusió realitza 25 contractes de treball en un any

El Fons Solidari per a la Inclusió, l'espai de trobada creat fa un any entre la Xarxa d'Entitats d'Acció Caritativa del Bisbat de Lleida i les organitzacions empresarials per facilitar la incorporació de

les persones en risc d'exclusió social al mercat de treball, ha fet balanç d'aquesta experiència i ha tret interessants conclusions per continuar treballant en aquest terreny. El passat 2 de maig de 2013, el Fons Soli-

dari per a la Inclusió es va presentar amb la proposta d'aconseguir 100 contractes solidaris en empreses socialment responsables. Un any després cal explicar que, després de mantenir 145 contactes amb empreses i 105 visites personalitzades en unes altres, totes aquestes gestions van generar 25 contractes de treball, la majoria en el sector agrari que, malgrat no ser inicialment el tipus de contractes previstos, han estat un bon impuls per a moltes persones i famílies.

Dit això, la valoració que es fa des de les quatre entitats que han treballat el Fons Solidari per a la Inclusió és molt positiva.

Primer, perquè s'ha aconseguit un apropament entre la Xarxa d'Acció Caritativa i Social i les entitats empresarials de Lleida. La jornada del 2 de maig de l'any passat va ser un element més de sensibilització i denúncia sobre la situació del món del treball a casa nostra: precarització creixent, índex d'atur insuportable, increment alarmant de les desigualtats... i conscienciar-nos que com a societat civil calia fer accions significatives.

Segon, perquè ens hem dotat d'un mecanisme de treball que possi-

bilita donar una resposta molt ràpida a les necessitats dels treballadors que se'ns presenten, tot i la fallida del finançament previst. La interrupció de l'ajut, que permetia alliberar a temps parcial una persona per gestionar aquest espai de trobada entre empresaris i Fons Solidari, ha disminuït les possibilitats i l'abast previst inicialment.

Tot i això, aquesta experiència que ara compleix un any permet treure unes conclusions. S'ha posat de manifest la necessitat de modificar i polir la idea inicial de contractes solidaris. La situació actual de les empreses segurament no permet en aquests moments constituir el Fons Solidari tal com estava previst. Però s'ha obert la porta a altres possibles formes de col·laboració entre el món empresarial i la Xarxa.

Dit això, aquest espai de trobada creat fa un any és un gran valor que cal mantenir, però amb altres mecanismes de realització. En aquests moments s'està treballant en el nou projecte, que s'ha batejat Impuls Solidari pel Treball, que recull tota l'experiència viscuda i que es presentarà abans de l'estiu, tot just estigui en marxa.

Una làpida recordarà els màrtirs al Cementiri de Lleida

Diumenge dia 4 de maig a les 11 del matí al cementiri de Lleida, més en concret, al monument que se'n diu Fossa

Comuna, s'ha inaugurat una làpida de marbre en memòria del Bisbe de Lleida, màrtir, Mons. Salvi Huix Miralpeix, i de 14 altres màrtirs, tots

ells beatificats a Tarragona el 13 d'octubre passat. Ha beneït la làpida l'actual Bisbe de Lleida, Mons. Joan Piris, acompanyat de l'arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan Enric Vives (un dels màrtirs era sacerdot diocesà d'Urgell).

Hi han assistit també alguns sacerdots de Lleida, el Vicari General d'Urgell, el General de la Congregació de la Sagrada Família, amb altres dos membres de la seva Cúria Generalíssima. Igualment una bona representació dels Pares Mercedaris i dels Pares Carmelites de Lleida.

Hi ha participat una quarantena de fidels. L'ajuntament de Lleida hi era representat per la Regidora Rosa Balls. La làpida en qüestió, que s'ha col·locat per sobre de la ja existent dedicada al jove Beat

Francesc Castelló, recull la fotografia i el nom de sis mercedaris, quatre carmelites, un sacerdot diocesà, dos Germans de la Sagrada Família i un germà de la Salle. Tots ells presidits pel Bisbe Salvi Huix. Els 15 varen ser sacrificats durant la persecució religiosa dels anys 36 a 39. I estan tots ells enterrats en la Fossa Comuna esmentada.

Després de la inauguració, els participants a l'acte s'han traslladat a la Capella del Cementiri, on s'ha tingut la Missa concelebrada. A la capella hi ha tres quadres relatius a aquests màrtirs: el de Francesc Castelló, el del Bisbe Huix i el dels altres catorze.

Ha estat un acte senzill, emotiu i molt participat.

Missa de la Diòcesi en honor al Bisbe màrtir, Salvi Huix

La Catedral de Lleida va acollir el passat 5 de maig la Missa pròpia pel Bisbe beat Salvi Huix i Miralpeix. La cerimònia, presidida pel bisbe Mons. Joan Piris i concelebrada per un bon nombre de preveres de la diòcesi, és la primera que se celebra en memòria del bisbe màrtir, des que s'ha inclòs en el

calendari propi de la diòcesi la celebració de la memòria de Mons. Huix i dels corresponents textos litúrgics.

El bisbe Joan va signar amb data 10 d'abril el decret d'inserció d'aquest acte, després d'haver estat aprovats per la Sagrada Congregació del Culte Diví i Disciplina dels Sacraments.

20 minuts amb Jesús

Els 20 minuts amb Jesús és la nova proposta del SIJ (Secretariat Interdiocesà de Joventut) per a preparar la participació de l'Aplec de l'Esperit el dia 7 de juny a Banyoles. Proposta per aquells joves que s'inicien en la pregària,

pels grups de joves que pregunten, pels adults que els acompanyen.

Cada dia, des del passat 7 de maig i fins al dia de l'Aplec, els joves tindran al seu abast un material al que tenen accés en el web <http://www.aplec2014.cat/materials/pregaries/>

Deu adults reben els sacraments d'iniciació cristiana

Deu persones adultes van rebre el passat diumenge, 11 de maig, els sacraments del Baptisme i la Confirmació en la cerimònia de catecumenat que va presidir el bisbe de Lleida, Mons. Joan Piris, a la Catedral, coincidint amb el quart diumenge de Pasqua. El Bisbat de Lleida va instituir fa tres anys aquesta celebració sobre la incorporació de persones adultes que volen professar voluntàriament la fe catòlica. Sota la direcció de Mn. Daniel Turmo, però amb la col·laboració dels mossens i rectors de les diferents parròquies, enguany han participat en el catecumenat sis joves de la parròquia del Carme, dos de la Mariola i altres dos d'Alcarràs i Santa Maria de Gardeny. Cal destacar que un d'aquests joves ha abraçat la fe, mercès als consells de la seva núvia, amb qui té previst unir-se en matrimoni.

La cerimònia de la incorporació d'aquests nous cristians de més de 18 anys va tenir lloc durant la celebració de l'eucaristia, presidida

pel bisbe Joan. Després de la litúrgia de la paraula, es va iniciar la del Bateig, consistent en la lectura de les lletanies dels sants i les oracions de professió de fe. Un cop ungits amb l'oli dels catecúmens, es van dirigir a la pila baptismal on el bisbe els va admetre a l'Església que els bateja.

Tot seguit, vestits amb una túnica blanca i acompanyats pels padrins de catecumenat i es van dirigir a l'altar on van encendre un ciri, símbol de la seva incorporació a la vida de l'Església, abans de rebre la confirmació.

El camí cap al catecumenat es basa en una preparació intensa que s'inicia a principi de curs i segueix diferents etapes:

El primer diumenge d'Advent, a la parròquia del Carme es va procedir el ritu d'ingrés en el catecumenat. Després de participar en un recés per a catecúmens i catequistes a la Casa de l'Església, els primers participen en el ritu d'elecció o

inscripció de nom, un acte que es va celebrar a la Catedral el primer diumenge de Quaresma, en el qual els aspirants manifesten el seu desig a rebre el baptisme.

Després de participar en algun acte pietós o pedagògic el segon diumenge de Quaresma, durant les següents setmanes, els catecúmens varen participar en el lliurament dels

manaments, credo i oració dominical a les seves parròquies.

D'aquesta forma, s'ha arribat al quart diumenge de Pasqua, diumenge del Bon Pastor, on han rebut els sagraments d'iniciació cristiana, en una cerimònia presidida per Mons. Joan Piris que ha tingut lloc a la Catedral.

Lleida amb el seu patró Sant Anastasi

Els lleidatans han tornat a participar massivament aquest 11 de maig en la missa solemne a la catedral i l'ofrena floral al patró Sant Anastasi amb motiu de la Festa Major. Durant l'eucaristia, concelebrada pel bisbe Joan Piris i un nombrós grup de sacerdots de la diòcesi, va tenir una participació destacada el rector de la Parròquia de la Mare de Déu de Montserrat, mossèn Manel Mercadé, el qual va ser l'encarregat de fer l'homilia. Acostuma a ser una tradició que cada any sigui un sacerdot jove de la diòcesi qui tingui aquest honor. En aquesta ocasió, Mn. Mercadé va fer una original comparació entre la Paraula de Déu, la del Bisbe Joan i el que ell va nomenar les deu piulades twitteres de Sant Anastasi, que són com a una sèrie de consignes a seguir pels bons cristians, per acabar enllaçant-ho amb la festa i la tradició.

Com és costum, a la sortida de la Catedral, es van cantar els antics

goigs en lloança de sant Anastasi, mentre la imatge del patró era portada per una entitat i el pendó pel regidor més jove de la Paeria, Antoni Postius. En aquesta ocasió, han estat els Armats de la Sang, que enguany compleixen el seu 260 aniversari, qui han portat en processó la imatge de sant Anastasi fins a la plaça de Sant Joan on s'ha fet l'ofrena floral.

Els portadors i el senyor Bisbe han rebut de mans de l'alcalde, Àngel Ros, una reproducció de la imatge de Sant Anastasi, obra de l'artista José Antonio Ferrer, que també serà lliurada pròximament a tots els qui han fet aquesta funció alguna vegada en les Festes de Maig passades.

Ja arribats a la plaça, el bisbe de Lleida ha saludat els assistents i, acabades les ofrenes, els Armats de la Sang han traslladat la imatge de Sant Anastasi a l'interior de l'església de Sant Joan, acompanyada pels Ministrers de Lleida.

Sant Anastasi va ser proclamat pels paers de la ciutat Patró de Lleida el 9 de maig de l'any 1627, acordant celebrar la seva festa l'11 de maig, com així ha estat sens interrupció durant 386 anys.

Sant Anastasi va ser un jove soldat romà que, segons la tradició i llegenda va néixer a la ciutat de Lleida a finals del segle III i va morir martiritzat a Badalona, després de convertir-se al cristianisme.

Responsables de la Diòcesi es reuneixen amb tots el rectors

El nostre Bisbe, Mons. Joan Piris, s'ha reunit els passats dies 6 i 12, acompanyat per Mn. Ramon Prat, vicari general; Mn. Josep Anton Jové, vicari pastoral i Mn. Víctor Espinosa, secretari canceller, amb 16 rectors de les parròquies de la ciutat de Lleida i 21 rectors dels pobles de la nostra Diòcesi.

L'objectiu ha estat dialogar al voltant del nou model pastoral que avui es necessita per adaptar-nos a la nova realitat social i religiosa que vivim actualment.

El bisbe Joan ha presentat un document de reflexió amb propostes concretes destinat a preparar la incorporació de les persones seglars que s'estan formant per esdevenir animadores de comunitats cristianes.

Cal dir en aquest sentit que en l'actualitat 12 homes i dones estan ja acabant la seva formació a l'IREL i 9 més estan fent el primer de dos cursos de formació necessaris.

En la reunió també s'ha presentat una estadística amb el nombre

(56) de preveres diocesans que estan en actiu i els que estan sense activitat pastoral per raó de salut (26). En dita estadística consta l'edat actual de cada prevere i l'edat que tindran l'any 2020 amb la intenció de visualitzar clarament la situació actual i en un futur immediat.

Tot i la contundència de les dades estadístiques, el bisbe Joan ha insistit amb la idea que aquests nous animadors de comunitat no és una "invenció per pal·liar la manca de preveres" i que aquests homes i dones no seran "ajudants" dels preveres, ans col·laboradors de ple dret donat que rebran un nomenament del Bisbe per desenvolupar el que s'anomena *ministeris o serveis laicals*.

A l'Assemblea Diocesana del proper 31 de maig, dissabte, es parlarà àmpliament d'aquest important nou pas que la nostra Diòcesi està donant, implicant progressivament a homes i dones seglars amb responsabilitats com *animadores de comunitats parroquials*.

Casals per infants en situació de risc social

Per tercer any consecutiu, la Fundació Verge Blanca engega la iniciativa de realitzar uns casals d'estiu per a infants i joves de la ciutat de Lleida en situació de risc d'exclusió social. Sota el títol "Vacances per créixer", es pretén que aquest sigui un lloc on tots aquests infants puguin gaudir d'un espai de lleure de qualitat, acompanyats de monitores i monitors amb àmplia experiència que els guiaran en el seu creixement personal. El projecte va néixer amb l'objectiu de reduir les desigualtats presents en la nostra societat –sobretot entre els més petits– i facilitar els recursos a les famílies per accedir a aquest espai. Sense anar més lluny, l'any 2012 es van beneficiar 83 infants i l'estiu de 2013, 152 nens i nenes.

El projecte també intenta involucrar a un gran ventall de persones relacionades amb el món del lleure. Així, des del Moviment de Centres d'Esplais Cristians Catalans que forma part de la Fundació Verge Blanca, es va iniciar fa uns mesos la campanya "Un petit gest per un gran somriure" adreçada als esplais del Bisbat de Lleida amb l'objectiu de donar a conèixer el projecte als infants, joves i famílies que formen part dels nostres centres i iniciar d'aquesta manera una captació de recursos que permeti fer accessible a tothom aquest Casal.

Seguint en aquesta idea, us fem arribar la manera de sumar-se en el projecte per fer-lo cada dia més gran i aconseguir:

- Obrir les portes del Casal a més infants de la ciutat de Lleida
- Respondre a les necessitats educatives de lleure dels sectors socials més afectats per la crisi econòmica.
- Fer que el lleure sigui un dret i no un factor d'exclusió
- Gaudir d'un àpat saludable i equilibrat al dia.
- Millorar les capacitats personals i relacionals dels infants i joves a partir de la participació en activitats de lleure educatiu
- Contribuir en un futur amb igualtat per a tothom.

Formes de col·laboració

1. Fes un donatiu. El teu ajut és imprescindible perquè molts infants tinguin accés a una educació i a una vida més digna.

Transferència bancària. Si vols fer un donatiu per transferència bancària, has d'omplir el **formulari** i fer un ingrés a un dels següents números de compte, indicant el teu nom a:

BBVA: 0182-5938-96-0011508907

La Caixa: 2100-0508-06-0200050789

Un cop feta la transferència, ens has d'enviar el justificant a **fundacio@vergeblanca.org**

Targeta de crèdit.

Cllicant l'enllaç de la pàgina web

2. Fent de voluntari. Et consideres una persona solidària i que vol contribuir en un futur amb igualtat per a tos els infants i joves? “Vacances per créixer” necessita la

col·laboració de persones que aportin el seu temps, formació i experiència per al seu desenvolupament.

Si tens ganes de fer de voluntari/ària, pots escriure un correu a **fundacio@vergeblanca.org** o trucar al telèfon 973 272864.

El bisbe Joan institueix acòlit a Josep Solé

Josep Solé va accedir al ministeri de l'acòlitat en el seu camí cap al presbiterat en una cerimònia presidida pel bisbe de Lleida, Mons. Joan Piris. El bisbe Joan va instituir acòlit a Josep Solé en un acte que va tenir lloc a la capella del Seminari Interdiocesà de Catalunya,

a Barcelona, el passat divendres, 16 de maig.

En la mateixa cerimònia van participar els mossens Jaume Pedrós, director del Seminari de Lleida i vicari de Formació Permanent del Clergat, Mn. Antoni Agelet, formador del Seminari.

La Universitat de Lleida i la Comissió 3.4 s'uneixen per a promocionar el Voluntariat social

Divendres dia 23 de maig, Roberto Fernández, rector de la Universitat de Lleida i la Comissió 3.4, conformada per la Federació Catalana de Voluntariat Social UT Lleida, la Coordinadora d'ONGD i altres Moviments Solidaris de Lleida i la Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Socio-Caritativa de Lleida, varen signar un conveni de col·laboració mútua.

Els objectius d'aquest conveni que s'anava preparant des de feia un any, són la promoció del Volun-

tariat Social en l'àmbit universitari; la realització de propostes de treball transversal a l'entorn dels diferents temes socials, com ara les dimensions de la pobresa; afavorir estudis de recerca, així com tots aquells aspectes o àmbits de treball que les entitats signatàries considerin necessaris de comú acord per a la promoció del Voluntariat Social.

El Conveni signat contempla la col·laboració de l'Oficina de Desenvolupament i Cooperació de la UdL.

“Déu ens demana una altra manera de ser Església”

Dimarts dia 27 de maig el nostre Bisbe Joan Piris va tenir el tradicional esmorzar anual amb els periodistes per presentar-los la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, que enguany celebra la 48a edició amb el lema “La comunicació social al servei d’una autèntica cultura de l’encontre”.

El Sr. Bisbe va comentar el missatge del Papa Francesc per aquesta jornada i va citar i comentar algunes frases com ara la que assenyala que “no podem estar simplement connectats, sinó que la connexió vagi acompanyada d’un veritable encontre”.

A continuació Mn. Carles Sanmartín, delegat de Comunicació presentà l’estadística de l’activitat d’aquesta delegació en els darreres tres anys.

Posteriorment s’obrí un torn obert de paraula durant el qual els periodistes pogueren anar formulant lliurement les seves preguntes, a les que el bisbe Joan anà responent en un to distès i cordial.

Una de les qüestions posades sobre la taula va fer referència al celibat dels preveres, al voltant del qual n’havia estat preguntat el papa Francesc en l’avió de retorn de Terra Santa. El Bisbe Joan va afirmar, que com havia dit el Sant Pare, el celibat

no és un dogma de fe, i tot i que no li semblava una qüestió important a tractar en aquest moment, si es decidia parlar-ne, però, doncs li semblava bé. Preguntat sobre les vocacions sacerdotals, va reconèixer que a la Diòcesi de Lleida hi ha una manca de seminaristes molt aguda i que els preveres que ja haurien de poder retirar-se per l’edat no ho poden fer per la manca de relleu. En aquest sentit va parlar que “**Déu ens demana una altra manera de ser Església**”, més adaptada a la nova realitat social que vivim, i que tots hem de mirar de canviar alguns hàbits i costums del passat. En aquest sentit insistí que a l’Església els preveres i els seglars, tots estem cridats a la vocació que Déu dóna a cadascú, per al bé de tothom.

Parlant de l’Assemblea diocesana de dissabte vinent, que té com a lema “**L’Església: casa de tots, cosa de tots, tota ella ministerial**”, afirmà que l’actual és un temps important per prendre decisions de futur.

Preguntat sobre el litigi de l’art, digué que de moment no hi havia cap novetat. I referent al museu, afirmà que actualment l’aportació del Bisbat de Lleida no és econòmica sinó en “espècies”, referint-se a les obres d’art que constitueixen el gruix del fons museístic.

“Necessitem un canvi de model pastoral”

Prop de 300 lleidatans han participat durant el matí del dissabte dia 31 de maig a l'Assemblea convocada pel bisbe Joan Piris que ha tingut lloc a la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana). Amb el lema **“L'Església casa de tots, cosa de tots: tota ella ministerial”** aquesta important trobada diocesana ha començat amb una pregària seguida d'una taula rodona en la qual el Bisbe Joan ha afirmat que **“Déu en el moment actual ens demana noves respostes”**. En aquesta línia ha apuntat que **“necessitem un canvi de model pastoral en el qual els animadors i animadores de comunitat siguin una realitat cada cop més present en la Diòcesi de Lleida”**

El bisbe Joan ha dit que aquests homes i dones, animadors i animadores de comunitat **“no són ajudants ni substituïts dels mossens sinó que són vocacions de servei a la comunitat”**.

Seguidament el pedagog Laureno Sánchez, responsable de la formació de la vintena llarga d'animadors que s'estan preparant actualment, ha explicat qui són els animadors, els motius que justifiquen la seva necessitat per a la Diòcesi, el seu sentit i quina és la formació de dos anys que estan rebent. També ha explicat les funcions que un cop nomenats oficialment pel Sr. Bisbe,

desenvoluparan en coordinació amb els preveres.

Finalment Mn. Robert Louan, prevere de la diòcesi de Lleida nascut a Costa d'Ivori, ha afirmat que **“els temps han canviat i que cal alliberar-nos de la nostàlgia del passat i obrir-nos al futur donant als seglars el lloc i la responsabilitat que els són pròpies”**

A continuació ha compartit l'experiència dels catequistes en el seu país com a exemple que pugui servir d'inspiració per a la tasca dels animadors i animadores de comunitat, que es vol impulsar decididament a la Diòcesi lleidatana.

Després de recollir el resums del treball en grups, els participants s'han tornat a aplegar al teatre de l'Acadèmia Mariana i allí el Bisbe Joan ha escoltat atentament les opinions de les persones que han volgut expressar-les lliurement.

L'Assemblea ha acabat amb les paraules del Bisbe Joan dient que llegirà atentament les aportacions per escrit, per posar en marxa l'activitat d'aquests homes i dones que s'han anat preparant, per esdevenir animadors i servidors de la comunitat.

http://www.bisbatlleida.org/sites/default/files/Assemblea_2014%20Fullet%C3%B3.pdf

Sortida anual de preveres

Un any més, a les vuit del matí del tres de juny vàrem iniciar junts la ruta des del cor de la ciutat de Lleida, davant la Universitat i enfront del Bisbat, la sortida anual de preveres per gaudir d'una diada de germanor i bona convivència junts com a bons germans. L'encapçalava el nostre Bisbe, Mons. Joan Piris i un grupet de 26 preveres i un religiós (prevere) de la nostra diòcesi.

Vàrem pregar junts, Laudes dins l'autocar. Després d'una breu parada per esmorzar, vàrem iniciar la nostra visita al Reial Monestir de Santes Creus. De l'Orde del Cister, actualment sense comunitat religiosa.

Després de l'interessant audiovisual, vàrem tenir una experta guia, la Marta Coll que ens va explicar cada racó del Monestir. Monument Nacional des de l'any 1921. A les 12:30 h ben puntuals, arribàrem a Sant Sadurní d'Anoia per visitar les caves modernistes Cordorniu i descobrir els 5 segles d'història i tota la màgia de l'elaboració del cava. Una veritable experiència original de descendiment a les profunditats... "de la bodega interior" de cadascú segons sant Joan de la Creu o com les catacumbes de Roma. Junts vàrem brindar per un futur millor ple d'amor i salut per a tots i tothom.

El dinar va ser típic de les terres del Penedès, primer un xató ben complet i una graellada de carn amb un gelat i cafè de comiat amb cava de les vinyes del país.

La migdiada la vam fer a l'autocar camí de la vila de l'Arboç, vila monumental i modernista, i poble natal del P. Jesús Sans, ocd. L'Alcalde, el Sr. Joan Sans ens va donar la benvinguda i el Sr. Josep Mª Jané ens va explicar molt detalladament la Giralda i el conjunt monumental (pati dels lleons de l'Alhambra de Granada i el saló d'Embaixadors de l'Alcàsser de Sevilla): una veritable obra d'art.

El rector del poble, Mn. Lluís Noguero, ens va facilitar la celebració de l'eucaristia presidida pel nostre Bisbe, Mons. Joan Piris i concelebrada per tots nosaltres.

Durant la jornada també vam gaudir de la visita a la "Catedral del Baix Penedès", a l'Església parroquial de Sant Julià. Dins la Capella dels Dolors vàrem celebrar l'eucaristia, on es poden admirar les pintures franco-gòtiques que decoraven l'absis de l'antiga església.

Una bonica festa final d'acció de gràcies pel dia viscut. El poble de l'Arboç és conegut arreu de Catalunya per "Terra de bon vi i de puntes al coixí" i també per la seva rica vida folklòrica i cultural. La Festa Major de l'Arboç se celebra el quart diumenge d'agost, i és coneguda com "una de les més típiques de Catalunya".

A dos quarts de 9 del vespre vàrem arribar a la Terra Ferma de Lleida. També vàrem pregar les Vespres a l'autocar pel camí de tornada. Contents del dia compartit i desitjant retrobar-nos l'any vinent.

P. Jesús Sans i Compte, ocd.

La parròquia de Sant Pau celebra el seu 50è aniversari

La Parròquia de Sant Pau ha programat una sèrie d'actes per commemorar els seus 50 anys de vida i servei al barri de la Mariola, que començaran el pròxim divendres, 6 de juny, amb la presentació del llibre que Mari Carme Mor i Rodes ha escrit sobre la història de la parròquia. Mari Carmen Sabador i M. Cruz Nevot seran les encarregades de presentar, a les 20:30 hores, al mateix temple parroquial el llibre de Mari Carme Mor, 'La parròquia de Sant Pau. Història i prospectiva (1964-2014)'.

L'endemà, dissabte, a la tarda, els germans Maristes del barri han

preparat activitats infantils. A les 22:00 h del mateix dia 7, a l'església de Sant Pau, està previst un concert de piano a càrrec d'Antonio Tolmos Tena.

Les activitats es clouran diumenge. A les 12 del migdia, hi haurà una missa solemne presidida pel bisbe de Lleida, Mons. Joan Piris, i a les 2 de la tarda, un dinar de germanor a l'Acadèmia Mariana, on s'aprofitarà la sobretaula per emetre un muntatge audiovisual, realitzat pel germà marista Moisès Planas, sobre la història de la parròquia.

Mari Carme Mor presenta el seu llibre "La Parròquia de Sant Pau, història i prospectiva"

Mari Carme Mor, laica lleidatana amb una llarga trajectòria de compromís eclesial, i concretament a la parròquia de Sant Pau de la Mariola, i també entre altres activitats, col·laboradora del programa de ràdio *De bat a bat al Bisbat de Lleida*, presentarà divendres vinent dia **6 de juny a les 20:30 h**, a l'església de Sant Pau, el llibre que ha escrit. En aquest, recull

la història i vida pastoral d'aquesta parròquia que els pròxims dissabte i diumenge 7 i 8 celebrarà 50 anys de la seva creació. La presentació del llibre i les altres activitats estan obertes o tothom.

Des d'aquí volem felicitar la nostra companya Mari Carme pel seu important treball històric recollint la vida i tasca d'aquesta parròquia del barri de la Mariola.

Aplec de l'Esperit: gana i set de Jesús

Una quarantena de joves de la diòcesi de Lleida hem participat de l'Aplec de l'Esperit que s'ha celebrat a Banyoles el dissabte 7 de juny.

A causa de la distància entre Lleida i aquesta població de la diòcesi de Girona, la delegació de joves vam plantejar la possibilitat d'anar un dia abans i gaudir millor de l'experiència. Aquest plantejament ha estat un encert: el grup de Lleida ens hem conegut més, ens ho hem passat molt bé, hem pregat

junts durant la vetlla a l'església de Santa Maria de Banyoles amb tots els voluntaris de l'Aplec, hem tingut més temps per compartir, etc.

El lema de l'Aplec de l'Esperit –“És el Senyor”– ens ha parlat de la sobirania de Jesucrist. Tant la pregària, com els testimonis, com els evangelis treballats, el concert del migdia i, finalment, l'Eucaristia ens han parlat de quina manera Jesús és el Senyor.

Tenim més gana i més set de Jesús!

